

Genomgång av nationella allokeringsplaner

En jämförelse av vissa aspekter i medlemsländernas
tilldelning av utsläppsrätter för koldioxid år 2005-2007

ER 2:2005

Böcker och rapporter utgivna av Statens
energimyndighet kan beställas från
Energimyndighetens förlag.
Orderfax: 016-544 22 59
e-post: forlaget@stem.se

© Statens energimyndighet
Upplaga: 150 ex

ER 2005:02

ISSN 1403-1892

Förord

Enligt artikel 9 i direktivet (2003/87/EG) om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser, skulle varje medlemsland senast den 31 mars 2004 ha anmält en nationell allokeringssplan (NAP) till kommissionen och samtidigt offentliggjort denna. Planen ska innehålla uppgifter om det sammanlagda antal utsläppsrätter som landet avser att fördela under den inledande handelsperioden 2005-2007 och hur man föreslår att dessa skall fördelas mellan de anläggningar som omfattas av systemet. För nästföljande perioder gäller att en ny allokeringssplan skall upprättas senast arton månader innan periodens början.

Energimyndigheten har granskat de europeiska allokeringssplanerna utifrån ett begränsat antal aspekter. Avsikten har i första hand varit att besvara följande frågor.

- Hur behandlar man nya deltagare i NAP:en?
 - Hur stor reserv avsätter man för ändamålet?
 - Vilka är fördelningsmetoderna?
 - Hur hanteras expansion i befintlig anläggning?
- Hur behandlar landet industrin vid tilldelningen?
 - Fördelningsprinciper, tilldelning i förhållande till utsläppen?
- Åberopar NAP:en kriterium 11 om utomeuropeisk konkurrens?
 - Hur har det i så fall påverkat tilldelningen?

Rapporten ger endast en beskrivande jämförelse mellan medlemsstaternas olika metoder för tilldelning av utsläppsrätter inför handelsperioden 2005-2007. Energimyndigheten avser att i annat sammanhang dra slutsatser av materialet inför den nästkommande åtagandeperioden.

Den 31 oktober 2004 hade 24 länder lämnat in sin allokeringssplan till kommissionen. Av dessa hade 16 blivit godkända efter kommissionens granskning av planerna. Beslut om fem av de återstående planerna beräknas bli fattat i december 2004 och resterande tre efter årsskiftet. Endast den grekiska planen har i skrivande stund ännu inte anmälts till kommissionen.

Rapporten har tagits fram av Sophie Bohnstedt, Ina Engelbrektson, Erik Filipsson och Camilla Åhlund vid Systemanalysavdelningen. Ångpanneföreningen har bidragit med underlag till beskrivningen av 14 fördelningsplaner. Rapporten har slutförts av Erik Filipsson, Systemanalysavdelningen.

Zofia Lublin
Avdelningschef
Systemanalysavdelningen

Förkortningar och uttryck

<i>BAT</i>	Bästa möjliga teknik (Best Available Technology)
<i>Business as usual (BAU)</i>	Den utveckling som utsläppen hade genomgått i frånvaro av handelssystemet, dvs. prognostiserade utsläpp till följd av övriga parametrar såsom tillväxt, bränslepriser, redan rådande styrmedel osv.
<i>Bördefördelningen</i>	EU:s beslut (2002/358/EG) om gemensamt fullgörande av unionens åtagande i Kyotoprotokollet.
<i>Compliance factor</i>	Konstant som tillämpas på den fördelningsgrundande variabeln för att sprida ut reduktionsbördan på anläggningar.
<i>Early action</i>	Tidigt vidtagna åtgärder som verksamhetsutövare har genomfört för att reducera utsläppen.
<i>Ex-post allokering</i>	Justering av den beslutade mängden utsläppsrätter utifrån utfallet i de parametrar som legat till grund för beräkningen, t.ex. produktionsnivå, datum för driftsstart osv.
<i>Första åtagandeperioden</i>	2008-2012 dvs. den inledande perioden inom ramen för Kyotoprotokollets globala utsläppshandel.
<i>Grandfathering</i>	Tilldelning i proportion till historiska utsläpp.
<i>Handelsdirektivet</i>	Europaparlamentets och rådets direktiv (2003/83/EG) om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser.
<i>Handlande sektorn</i>	Aktiviteter som omfattas av handeln med utsläppsrätter då de är angivna i bilaga I till handelsdirektivet eller föremål för opt-in.
<i>JI/CDM</i>	Kyotoprotokollets projektbaserade flexibla mekanismer (Joint Implementation och Clean Development Mechanism).
<i>Kriterium 11</i>	Det kriterium i bilaga III till handelsdirektivet som tillåter ett medlemsland att ta hänsyn för utomeuropeisk konkurrens vid fördelningen av utsläppsrätter.
<i>MtCO₂</i>	Miljoner ton koldioxid.
<i>Nya deltagare</i>	Anläggning inom en aktivitet i bilaga I som har fått nytt tillstånd, eller förnyat sitt tillstånd, pga. nyetablering, utvidgning eller ändring av dess art/funktion, efter att planen har anmälts till kommissionen.
<i>Opt-in / Opt-out</i>	Möjligheten att unilateralt inkludera eller exkludera vissa anläggningar enligt Art. 24 och 27 i handelsdirektivet.

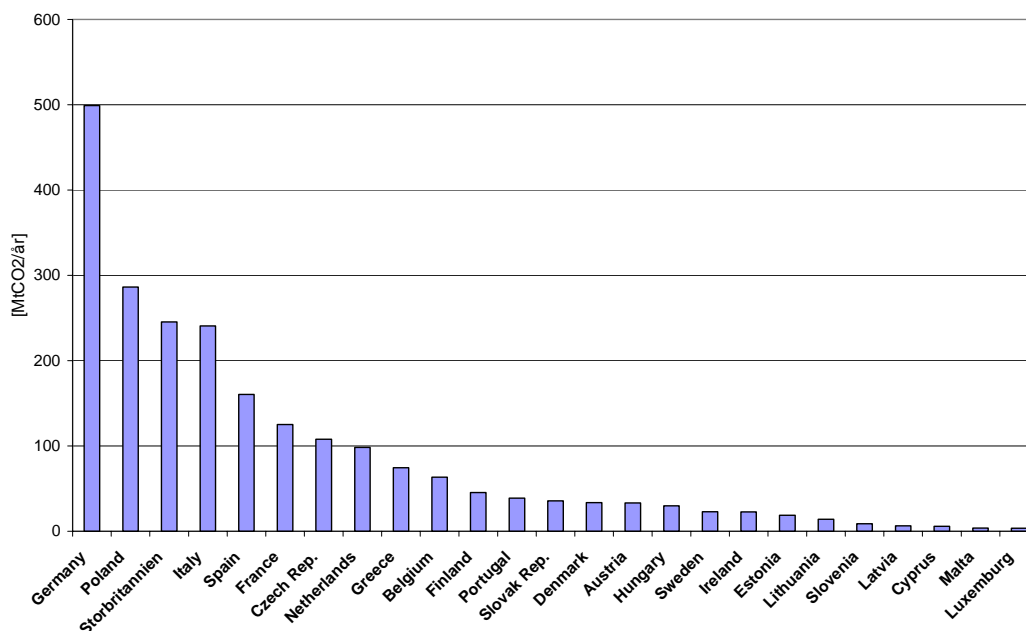
Innehåll

1	Sammanfattning	7
2	Inledning	15
3	Genomgång av fördelningsplanerna	17
3.1	Belgien	17
3.2	Cypern	21
3.3	Danmark	22
3.4	Estland	25
3.5	Finland	27
3.6	Frankrike	29
3.7	Irland	31
3.8	Grekland	34
3.9	Italien	34
3.10	Lettland	36
3.11	Litauen	38
3.12	Luxemburg	40
3.13	Malta	42
3.14	Nederländerna	43
3.15	Polen	46
3.16	Portugal	49
3.17	Slovakien	52
3.18	Slovenien	54
3.19	Spanien	56
3.20	Storbritannien	58
3.21	Sverige	61
3.22	Tjeckien	64
3.23	Tyskland	67
3.24	Ungern	69
3.25	Österrike	72
4	Jämförande tabeller	75

1 Sammanfattning

De nationella fördelningsplaner som har anmälts till kommissionen under året uppvisar i en del avseenden relativt likformiga principer (gratis istället för auktion, reserv för nya deltagare, tilldelning i proportion till historiska utsläpp, osv.) medan det ur andra aspekter är det en diversifierad behandling (tolkning av begreppet *förbränningsanläggning*, val av referensår, antaganden om tillväxt, fördelning av reduktionsmål på handlande resp. icke-handlande sektorer, osv.) Länderna har att beakta de kriterier som direktivet ställer på fördelningen, men därutöver har harmoniseringen mellan länderna utövats i mindre utsträckning än vad som kunde ha varit fallet. Naturliga orsaker till avvikande tilldelningsnivåer, som t.ex. nuvarande utsläpp i förhållande till landets åtagande enligt EU:s bördefördelning, får begränsat genomslag genom att länder med betydande utrymme kvar till sitt åtagande inte tillåts att överallokera jämfört med de prognostiserade utsläppen (kriterium 2) och att länder med underskott till sitt åtagande ofta hänvisar till en ambition om att vidta kraftfulla åtgärder i den icke-handlande sektorn eller statliga JI/CDM-program från vilka landet förvärvar krediter som i viss mån kan möjliggöra en mildare behandling av anläggningarna utan att uppfyllandet av landets reduktionstagande äventyras.

Som framgår i Figur 1 utgör den svenska tilldelningen på totalt 22,9 MtCO₂/år ca 1 % av den totala mängden utsläppsrätter (EAU:s) som kommer att fördelas under perioden 2005-07.

Figur 1 Årlig tilldelning inkl. reserver för 24 av EU:s medlemsländer. Siffrorna motsvarar ett genomsnitt för åren 2005-07 och anger inte alltid en av kommissionen godkänd volym eftersom inte alla länder har fått sina planer slutligt behandlade.

Samtliga länder har skapat reserver med utsläppsrätter avsedda för *nya deltagare*. Storleken på reserven varierar, liksom de principer som bestämmer fördelningen av detta utrymme på anläggningsnivå. Rätterna utfärdas i allmänhet genom principen *först till kvarn*. Om reserven tar slut innan perioden är till ända får återstående nya deltagare vända sig till marknaden för att införskaffa de utsläppsrätter de behöver. En del länder har emellertid meddelat sin avsikt att införskaffa ytterligare rätter på marknaden eller genom tillämpning av de projektbaserade mekanismerna för att tillgodose ett större behov än förväntat (t.ex. Frankrike, Luxemburg, Polen). Eventuellt överflödigt utrymme i reserven kommer att läggas ut på försäljning (t.ex. Belgien, Finland, Irland, Italien) eller annulleras (t.ex. Danmark, Lettland, Spanien, Tyskland).

Fördelningsplanerna tillämpar alltså den definition av begreppet *ny deltagare* som finns i handelsdirektivets Art. 3, medan närmare bestämmelser, t.ex. vad som är att betrakta som en "utvidgning" har mer varierande utformning i de olika planerna. Med utvidgning avses i den svenska planen en expansion av den installerade kapaciteten som är av sådan natur att det föranleder ett nytt tillstånd, vilket sker på motsvarande sätt i t.ex. Frankrike, Tjeckien, Italien och Nederländerna. Nästan lika vanligt är det att länderna väljer att klassificera en utvidgning som *ny deltagare* i de fall ökningen av den installerade kapaciteten uppgår till minst en viss procent (t.ex. Finland, Portugal och Belgien) samtidigt som det även förekommer att effektmått i absoluta tal eller relativ utsläppsökning ingår som styrande parametrar.

Den svenska fördelningsplanen innehåller riktmärken för nya deltagare som producerar el och värme, framräknade genom nationell benchmarking i energisektorn inkl. industripannor. Det är en produktionsbaserad tilldelning, i likhet med t.ex. Tyskland och Litauen, men olik den kapacitetsbaserade tilldelning som tillämpas för nya deltagare i t.ex. Danmark, Spanien, Lettland, Finland och Italien. I en del länder tillämpas emellertid schablonvärden för antaget kapacitetsutnyttjande för olika typer av tekniker och tillämpningsområden, varför skillnaden mellan produktions- och kapacitetsbaserad tilldelning inte alltid är så stor. En kapacitetsbaserad fördelningsprincip kan inte desto mindre ge upphov till incitament att, i samband med nyetablering eller utvidgning, investera i en installerad kapacitet som är större än vad som annars hade varit fallet.

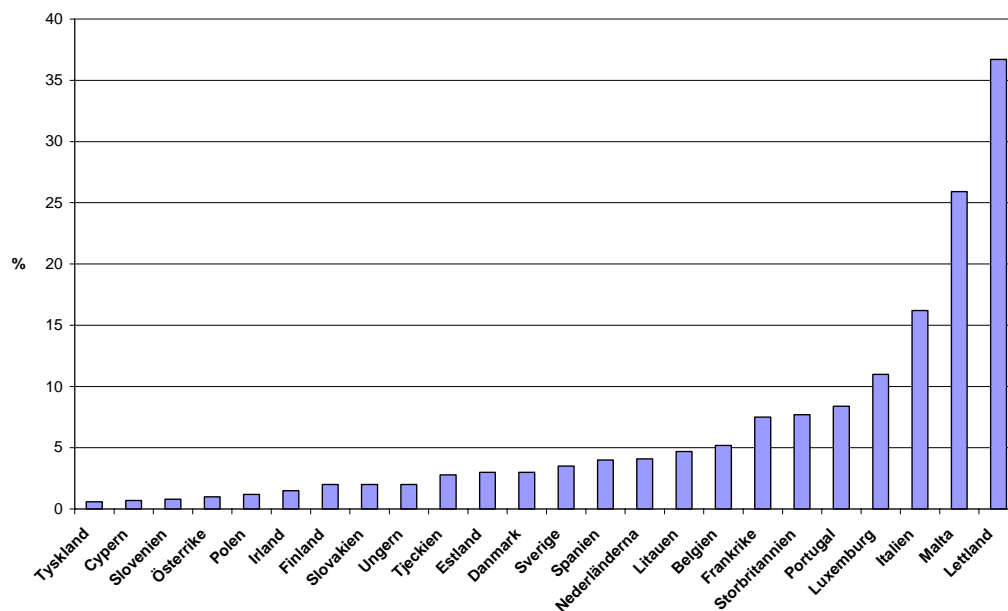
Ett flertal länder har valt att, mot bakgrund av kriterium 8 om hänsyn för energieffektiv teknik och direktivet (2004/8/EG) om främjande av kraftvärme, skapa extra incitament för etablering av kraftvärmeverk genom att upprätta en särskild reserv för detta ändamål. Några exempel på länder som valt en sådan ansats är Irland, Spanien, Polen, Storbritannien och Tjeckien. Den svenska planen innehåller ingen särskild reserv för etablering av kraftvärme, däremot gäller att nya deltagare i energisektorn måste uppfylla kraftvärmedirektivets kriterier på ett högeffektivt utnyttjande av bränslet för att vara berättigad till en tilldelning. Vidare gäller att endast den fossilbaserade delen av (den tillkommande) produktionen är berättigad en tilldelning utifrån riktmärkena.

För verksamheter där riktmärken inte är direkt tillämpliga är det vanligt att länderna anger att bästa möjliga teknik (BAT) ska ligga till grund för beräkningen av tilldelning. Ibland hänvisas till den mest effektiva tillämpningen inom branschen och/eller landet, men vanligare är att man avser IPPC:s BREF dokument¹. Det sistnämnda gäller t.ex. Irland, Italien, Polen och Portugal. I dessa fall kan det vara svårt att få någon klar uppfattning om hur stor tilldelning en viss anläggning verkligen kommer att få, jämfört med ett land som anger mer väldefinierade riktmärken. Den svenska tilldelningen åt nya deltagare som producerar annat än el och värme baserar sig på bästa möjliga teknik enligt den betydelse begreppet har i miljöbalken.

Enligt kommissionens riktlinjer (KOM(2003)830) för tillämpning av kriterierna i bilaga III till handelsdirektivet bör medlemsländer som skapar en reserv för nya deltagare inte dela upp innehållet i potter avsedda för specifika verksamheter, tekniker eller andra syften. Skälet till detta är behovet av att behandla nya deltagare lika, oberoende av dylika faktorer. Det finns emellertid både länder som valt att skapa separata reserver för olika sektorer (t.ex. Italien, Frankrike, Österrike, Ungern och Spanien) och de som har reserver öronmärkta för enskilda projekt (Belgien, Cypern).

Nedanstående figur visar hur stor den reserv som har avsatts för nya deltagare är i förhållande till den totala tilldelningen i de olika länderna. Den svenska andelen uppgår till ca 3 % medan övriga länder infinner sig inom intervallet 1-37 %.

Storleken på ländernas reserver kan i viss utsträckning härledas till den förväntade ekonomiska tillväxten inom den handlande sektorn eller strävan att skapa incitament för ny produktionskapacitet i landet.

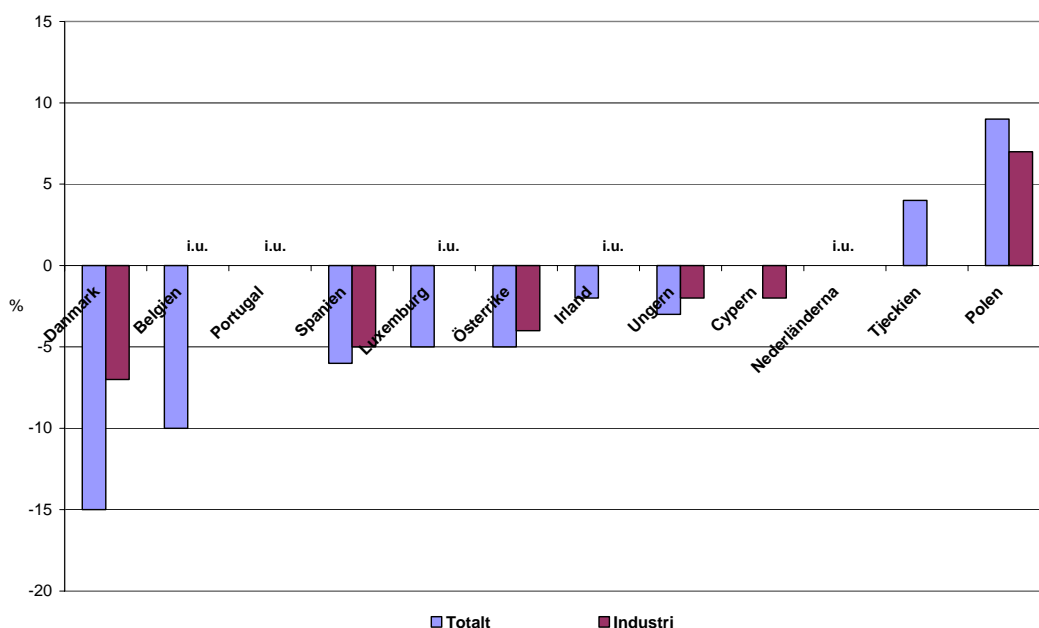
Figur 2 Andel utsläppsrätter reserverade för nya deltagare i förhållande till total tilldelning i olika länder.

¹ <http://eippcb.jrc.es/pages/FActivities.htm>

Tilldelningen åt *industrin* är i allmänhet, men inte utan vissa undantag, mer generös än tilldelningen i *energisektorn* om man jämför dessa två sektorer tilldelning med såväl de historiska utsläppen under basåren som de prognostiserade utsläppen enligt *business as usual*, se Figur 3. Vanliga argument för denna ansats är att potentialen för att reducera utsläppen är större i energisektorn och att tillverkningsindustrin i större utsträckning är utsatt för internationell konkurrens från länder inom vilka motsvarande industrier inte verkar under samma begränsning och därför har sämre förutsättningar att vidareförmedla den ökade produktionskostnaden till konsumenter.

Enligt kriterium 11 i handelsdirektivets bilaga III kan länderna ange i fördelningsplanen hur tilldelningen av utsläppsrätter beaktar det faktum att en del industrier är utsatta för konkurrens från länder eller enheter utanför unionen. En handfull fördelningsplaner anger uttryckligen att de tar detta frivilliga kriterium i anspråk, däribland Finland, Irland, Storbritannien, Sverige och Nederländerna, men fler allokeringsplaner har inslag som antyder att detta skäl ligger bakom valet av fördelningsprincip.

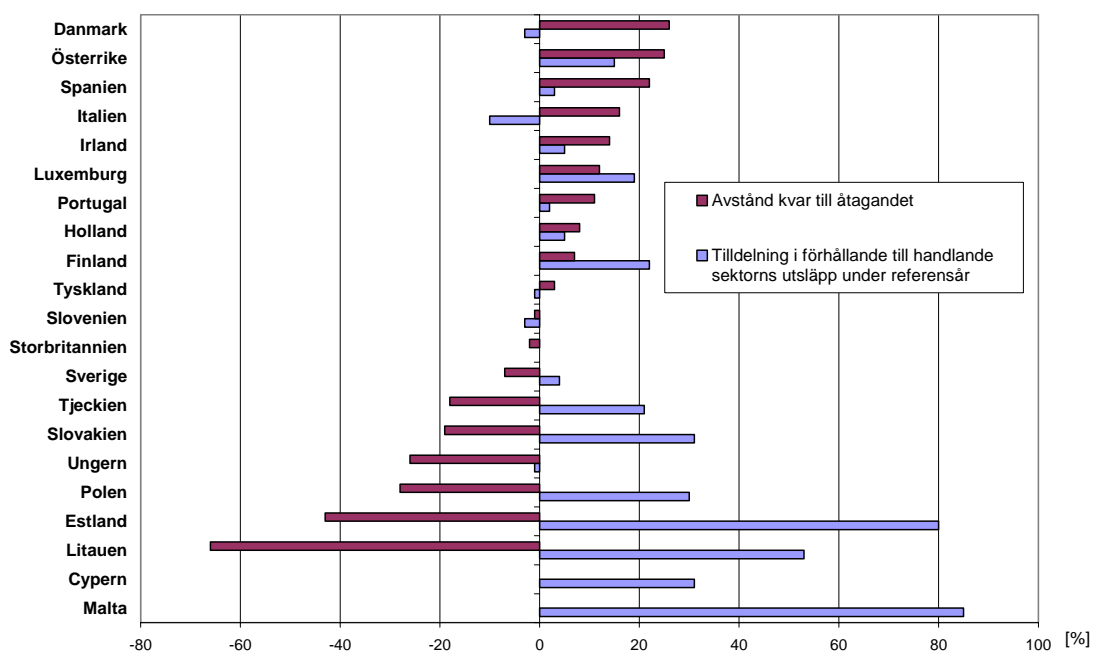
Hänsyn till den konkurrensutsatta industrin sker inte minst genom behandlingen av processutsläpp och det mest frekvent förekommande är att man undviker att påföra någon *compliance factor* vid beräkningen av tilldelningen åt industrier med processrelaterade utsläpp. I praktiken innebär det att man överlåter åt aktörer med förbränningsbaserade utsläppskällor att bidra till den reduktion av utsläppen som många länder är tvungna att åstadkomma i den handlande sektorn. Exempel på länder som valt detta förfarande är Tyskland, Slovenien, Nederländerna, Luxemburg och Frankrike. Andra länder som baserar tilldelningen på särskilda prognoser för processutsläpp, antingen på anläggnings- eller branschnivå, är Danmark, Sverige och Storbritannien.

Figur 3 Tilldelning i förhållande till prognostiserade utsläpp år 2005-2007 enligt *business-as-usual* avseende den totala tilldelningen åt den handlande sektorn respektive tilldelningen åt industrin i de länder vars NAP:ar tillåter en jämförelse med prognostiserade utsläpp. För vissa länder saknas uppgift (i.u.) om BAU för industrin, men där blå stapel ("Totalt") saknas är värdet noll (0).

För att bedöma tilldelningen åt en sektor i förhållande till dess behov kan antingen senast tillgänglig utsläppsdata, inte sällan tillämpad som fördelningsgrundande variabel, eller beräknade utsläpp för perioden under antagande om business as usual, användas. Figur 3 illustrerar hur den angivna tilldelningen förhåller sig till prognostiserade utsläpp för den handlande sektorn respektive industrin i de länder som valt att ange sådan information i fördelningsplanen. Inte mer än en handfull länder har presenterat prognoser som medger att tilldelningen direkt kan relateras till de prognostiserade utsläppen på sektornivå. Bristen på enhetlig data minskar i någon mån användbarheten av den information som trots allt finns angiven i vissa planer och det blir svårare att säga något generellt om hur länderna har valt att fördela bördan på olika grupper, t.ex. energisektorn i förhållande till de ingående industrigrenarna.

Förutom att jämförelsen i Figur 3, pga. tillgängliga uppgifter i planerna, begränsar sig till knappt hälften av de länder som har studerats, bör även beaktas att de scenarier i form av business as usual som länderna har angivit vilar på en variation av metoder och antaganden. För att bedöma den tilldelade mängden utifrån dessa prognoser måste därför hänsyn tas till en mängd underliggande antaganden om utvecklingen i landet.

Figur 4 Tilldelning i förhållande till utsläppen under de i landet tillämpade basåren och totala utsläpp av växthusgaser år 2002 i förhållande till ländernas respektive åtagande om utsläppsreduktion enligt Kyotoprotokollet eller bördefördelningen. Negativt värde i brun stapel innebär att landet uppfyllde sitt åtagande redan år 2002.

Länderna har i sina fördelningsplaner angivit totala tilldelningar som mer eller mindre avviker från utsläppen under de basår som tillämpas för beräkning av tilldelning på anläggningsnivå. En av flera orsaker är att länderna har olika stort utrymme till sitt förfogande beroende på bl.a. det nationella reduktionsåtagandet och behovet i icke-handlande sektorer. Figur 4 visar dessa skillnader på nationell nivå. I samma figur framgår landets totala förfogande enligt åtagandet i Kyotoprotokollet eller bördefördelningen i förhållande till de nationella växthusgasutsläppen år 2002. Ett av sambanden är att ett land med ett underskott av utsläppsutrymme i mindre utsträckning kan tilldela en mängd utsläppsrätter som uppgår till de berörda anläggningarnas faktiska utsläpp. Till det hör också att kriterium 2 i handelsdirektivets bilaga III anger att nuvarande och prognostiserade utsläpp ska utgöra en övre gräns för tilldelningen på nationsnivå. Vid jämförelsen i figuren måste beaktas att länderna tillämpar olika fördelningsgrundande perioder (basår) och att dessa sällan sammanfaller helt med det år i form av senast tillgängliga data som genomgående har använts som "nuvarande" utsläpp vid beräkning av kvoterna i bruna staplar. Vidare gäller av naturliga skäl att den ena serien visar situationen för hela landet medan den andra endast visar den handlande sektorn.

De samband som har illustrerats i Figur 4 kan inte användas för att rättfärdiga eller avfärda en föreslagen tilldelning. De visar snarare en aggregerad och ofullständig bild av de strategier som är förknippade med respektive land. Man kan därför inte utan vidare analys avgöra om länder som t.ex. Luxemburg och Österrike vars tilldelning överstiger de befintliga anläggningarnas utsläpp trots att lan-

det har ett betydande avstånd kvar till att klara sitt åtagande, har förslagit en rimlig tilldelning eller inte. För att göra en sådan bedömning krävs att man beaktar pågående ansträngningar för att generera krediter genom de projektbaserade flexibla mekanismerna, antaganden om tillväxt (t.ex. nya deltagares behov), motiven bakom valet av fördelningsgrundande årtal samt de rådande förhållandena under denna period, planerade åtgärder i den icke-handlande sektorn, utseendet på den inte alltid linjära utsläppskurva som leder från den inledande handelsfasen (för vilken den aktuella tilldelningen gäller) till den första åtagandeperioden, osv.

En väsentlig skillnad mellan fördelningsplanerna är om tilldelningen har beräknats genom en *bottom-up* eller *top-down* ansats eller en kombination av dessa. Genom en *top-down* ansats beräknas den mängd utsläppsrätter som står den handlande sektorn till förfogande baserat på landets åtagande och de prognostiserade utsläppen i den icke-handlande sektorn. Beroende på valet av fördelningsgrundande parametrar och anläggningsspecifika data (*bottom-up*) kan en allmän faktor för skalning behöva tillämpas för att de båda ansatserna ska konvergera.

De faktorer som påverkar hur befintliga industrier i olika länder behandlas vid tilldelningen av utsläppsrätter är t.ex. valet av fördelningsgrundande period, möjligheten för företag att välja bort vissa år i denna referensperiod, eventuella tillväxtfaktorer och/eller nedskanings-faktor (*compliance factor*), möjligheten att ansöka om tilldelning för tidiga åtgärder (*early action*), överföring från anläggningar under avveckling (*closures*) och förekomsten av andra reserver.

Antaganden om tillväxt ingår inte alltid, men tillämpas i förekommande fall antingen uniformt på en hel sektor (t.ex. Estland, Irland, Italien och Tjeckien) eller på anläggningsnivå (t.ex. Finland, Belgien, Sverige och Slovakien). Det förstnämnda förfarandet innebär att samtliga anläggningar erhåller en tilldelning motsvarande den prognostiserade tillväxten, varför en samtidig tilldelning åt nya deltagare måste vara avdragen från tillväxtfaktorn för att undvika dubbelräkning. Men även om sektorns tilldelning står i paritet med prognosen avviker enskilda anläggningars tilldelning mer eller mindre kraftigt dess behov eftersom alla inte genomgår samma likformiga utveckling som sektorn i helhet.

2 Inledning

Denna rapport ger i alfabetisk ordning en beskrivning av 24 länders fördelningsplaner med avseende på behandlingen av nya deltagare och de industrigrenar som ingår i den handlande sektorn.

Genomgången av de nationella fördelningsplanerna har utförts under perioden april - november 2004 i takt med att de har offentliggjorts och anmälts till kommissionen. En reservation utfärdas med anledning av att det finns länder som har gjort revideringar i sina redan anmälda fördelningsplaner som inte i sin helhet har fångats upp i denna genomgång.

För vissa av länderna har Ångpanneföreningen (ÅF) varit delaktiga i granskningen (Tyskland, Finland, Irland, Danmark, Österrike, Luxemburg, Nederländerna, Storbritannien, Slovenien, Litauen) och i några fall helt ansvariga (Italien, Frankrike, Slovakien, Belgien).

De nationella allokeringsplanerna kännetecknas av en relativt komplex natur och det som behandlas i denna rapport är endast ett urval av egenskaper, vilka har lyfts fram för att möjliggöra en jämförelse och påvisa eventuella skillnader. Upplägget i de olika ländernas fördelningsplaner varierar mycket och även om de flesta har valt att ta utgångspunkt i kommissionens riktlinjer (KOM(2003)830) för tillämpning av kriterierna i direktivets bilaga III, finns egentligen inget gemensamt format, varför informationen i det material som presenteras i fördelningsplanerna ibland är alltför knapphändigt för att medge en uttömmande analys eller jämförelse.

Alltmedan gratis tilldelning av utsläppsrätter åt befintliga anläggningar har en begränsad inverkan på företagets konkurrenskraft jämfört med marknadspriset på utsläppsrätter, kan tilldelningen åt *nya deltagare* sägas utgöra en investeringssubvention. Utsläppsrätternas alternativkostnad gör att produktionskostnaden i en anläggning påverkas lika mycket oberoende av hur stor tilldelning företaget får. Däremot kan tilldelningen åt nya deltagare i betydligt större utsträckning påverka den strukturella utvecklingen inom den handlande sektorn, då tilldelningen är avhängig om investeringen genomförs eller inte. Därför är det, mot bakgrund av strävan efter fri konkurrens på den inre marknaden, intressant att studera den diversifierade behandling av nya deltagare som kännetecknar de olika medlemsländernas fördelningsplaner.

Även om storleken på tilldelningen åt den befintliga industrin inte har någon stor inverkan på företagets konkurrenskraft, innebär det många gånger en väsentlig kapitalöverföring som mer eller mindre kraftigt påverkar företagets balansräkning. Anläggningar kompenseras därmed i olika stor utsträckning för de ökade kostnader som införandet av systemet för handel med utsläppsrätter medför. För svensk

del är det av särskilt intresse att belysa hur den *konkurrensutsatta industrin*, bl.a. järn-, stål-, pappers-, massa-, kalk- och cementindustrin, behandlas i förhållande till sina europeiska konkurrenter. Behovet illustreras inte minst av att den svenska fördelningsplanen åberopar kriterium 11 i handelsdirektivets bilaga III om hänsyn till utomeuropeisk konkurrens.

3 Genomgång av fördelningsplanerna

3.1 Belgien

Belgien ska enligt EU:s bördefördelning, som ett genomsnitt för perioden 2008-2012, ha begränsat sina utsläpp av växthusgaser till 92,5 % av 1990 års nivå. Det motsvarar en nivå på 135,3 MtCO₂e/år, att jämföra med uppgifter från den senaste inventeringen då utsläppen uppgick till 137,7 MtCO₂e/år.

Den federala regeringen ansvarar för den belgiska kärnkraften och anläggningar som används som bl.a. reservkraft vid kärnkraftverk avses bli undantagna från handelssystemet genom en separat ansökan med hänvisning till Art. 27 i direktivet. Ansvaret för att bereda tilldelning av utsläppsrätter för övriga anläggningar har fördelats på de tre regionerna i landet, dvs. Brysselregionen, Vallonregionen och Flamländska regionen. De har tagit fram varsin fördelningsplan baserade på olika fördelningsprinciper. Totalt antal utsläppsrätter att fördela till den handlande sektorn i de belgiska regionerna uppgår till ca 63 Mton CO₂ per år.

3.1.1 Brysselregionen

Nya deltagare

Brysselregionen uppskattar att mellan en och fyra nya deltagare kan tillkomma i systemet under den första handelsperioden. Tilldelning åt de som uppfyller kriterierna, sker utifrån benchmarking. En anläggning som inte producerar kraftvärme får 85 % av beräknat behov utan kostnad, medan en kraftvärmeanläggning får även resterade 15 % gratis från kraftvärmereserven. Den del av reserven som inte har utnyttjats i slutet av perioden kommer att annulleras.

Reserven för nya deltagare uppgår till 0,0074 MtCO₂, varav 70 % kan tilldelas anläggningar som inte utgör kraftvärme medan övriga 30 % öronmärks för kraftvärmeanläggningar.

BELGIEN - Brysselregionen	
Total mängd reserverad till nya deltagare	0,007 Mton/år
Andel av totala tilldelningen till nya anläggningar	9 %
Fördelningsprincip - genuint nya	Benchmarking
Fördelningsprincip - expansion	-
Hantering av ev. outnyttjad reserv	Annulleras

Tilldelning åt befintlig industri

Den sektoriella tilldelningen bestäms genom att emissioner för två scenarier beräknats, både genom top-down och bottom-up analys, det ena i form av BAU och det andra i form av BAU med beaktande av reduktionspotential. Medelvärdena för

top-down och bottom-up för respektive scenario beräknas och viktas samman. Scenariot med BAU viktas med en faktor 0,4 och scenariot med reduktionspotential med en faktor 0,6. Av total tilldelning till befintliga anläggningar på 0,086 MtCO₂ per år erhåller industrin 0,050 MtCO₂ per år, dvs. 58 %. Tilldelningen till befintlig industri är ca 6 % större än dess utsläpp under basåren.

Den anläggningsspecifika tilldelningen beräknas genom att anläggningen erhåller hälften av de historiska utsläppen under 2001-2003, med vissa undantag. Resterade tilldelning erhålls som hälften av emissioner enligt BAU-scenario. Industrin i Brysselregionen omfattar endast två förbränningsanläggningar, båda inom fordonsindustrin.

	Antal anlägggn.	Historiska utsläpp	BAU	BAU med reduktionspot.	Tilldelning
Industrin	2	0,047 MtCO ₂	0,055 MtCO ₂	0,050 MtCO ₂	0,050 MtCO ₂

BELGIEN - Brysselregionen	
Tilldelning åt befintlig industri	+ 6 % jämfört med utsläpp 2001-2003

Kriterium 11

Kriteriet åberopas inte och inom Brysselregionen finns heller inga processindustrier.

3.1.2 Flamländska regionen

Nya deltagare

Som nya deltagare räknas helt nya anläggningar som kräver nytt tillstånd och anläggningar som utvidgas med minst 10 % jämfört med den tidigare produktionskapaciteten eller där utbyggnaden resulterar i ökade utsläpp av koldioxid om minst 5 ktCO₂/år.

Nya deltagare delas upp i kända respektive okända nya deltagare. Kända nya deltagare ingår allokeringsplanen för befintliga anläggningar. Kända nya anläggningar är sådana för vilka det finns kontrakt för att bygga och där det finns ett datum för planerad driftstart. Nya deltagare som tillkommer utöver detta får tillräckligt antal utsläppsrätter kostnadsfritt om de kan visa att de använder *best practise* och kan redovisa en väl underbyggd utsläppsprognos.

Den öronmärkta reserv som är avsatt till kända nya anläggningar uppgår till 0,6 MtCO₂ per år för industrin och 1,9 MtCO₂/år för energisektorn. För okända nya anläggningar finns en reserv på ytterligare 0,25 MtCO₂/år. Om reserven för okända nya deltagare inte räcker, ska myndigheterna enligt planen köpa kompletterade utsläppsrätter, vilket skulle innebära en typ av ex-post justering.

BELGIEN – Flamländska regionen	
Total mängd reserverad till nya deltagare	2,8 MtCO ₂ /år
Andel av totala tilldelningen	8 %
Fördelningsprincip - genuint nya	<i>Best practise</i>
Fördelningsprincip - expansion	<i>Best practise</i>
Hantering av ev. outnyttjad reserv	Överförs till nästa år eller säljs

Tilldelning åt befintlig industri

Industrin får en tilldelning som har beräknats utifrån antaganden om att industrins genomsnittliga tillväxt under handelsperioden blir 4,6 % per år, inklusive kända nya deltagare. Tilldelningen till befintlig industri uppgår till 19,5 MtCO₂ per år. Uppgift om utsläpp under basåret saknas. Tilldelning till befintlig industri utgör 60 % av tilldelningen till befintliga anläggningar.

Industrins tilldelning bestäms utifrån benchmarking på anläggningsnivå. De företag som deltar i de flamländska benchmarkingavtalen får en tilldelning som skall räcka till hela behovet förutsatt att energianvändningen vid anläggningen har genomgått den effektivisering som har specificerats i avtalen. Avtalen är frivilliga avtal mellan stat och industri.

Tilldelningen för anläggningar med utsläpp från förbränning beräknas genom att utsläppen för basåret multipliceras med företagsspecifika tillväxt- och benchmarkingfaktorer. Tillväxtfaktorn är specifik för varje företag och bygger på företagens egna uppgifter. Benchmarkingfaktorn är kvoten mellan energianvändningsmålet enligt avtalen och den verkliga energianvändningen, baserat på en viss produkt. Om företaget enligt benchmarking är bättre eller lika bra som världstoppen beräknas benchmarkingfaktorn utifrån kvoten mellan energianvändningen för världstoppen och energianvändningen för det aktuella företaget, förutsatt samma produktion. Denna faktor blir då 1,0 eller större, vilket kan medge premie i form av överallokering till effektiva företag. Företag som inte har ingått benchmarking-avtal erhåller faktorn 0,85.

För processutsläpp används ingen benchmarkingfaktor och företag som under handelsperioden ökar utnyttjandet av brännbara restgaser har möjlighet att få extra utsläppsrätter tilldelade sig för detta.

Den flamländska fördelningsplanen omfattar två företag inom järn- och stålindustrin och sex företag inom massa- och pappersindustrin. Någon fördelning på branschnivå redovisas inte.

BELGIEN – Flamländska regionen	
Tilldelning åt befintlig industri	Uppgifter för basåren saknas

Kriterium 11

Kriteriet åberopas inte, men hänsyn till processindustrins konkurrenskraft sker genom valet av benchmarkingfaktor vid fördelning av utsläppsrätter för processutsläpp.

3.1.3 Vallonregionen

Nya deltagare

Med nya deltagare avses en ny anläggning som erhåller nytt tillstånd eller en förändring av befintlig anläggning som kräver nytt tillstånd. Ny deltagare kan också avse sådan utbyggnad av befintlig verksamhet som ökar utsläppen med minst 10 % jämfört med de historiska utsläppen som används för att bestämma anläggningens grundtilldelning.

Reserven för nya deltagare uppgår till 0,5 MtCO₂ per år. Fördelningen av dessa sker enligt principen *först till kvarn*, baserat på BAT och produktionsprognoser. För företag inom järn- och stålindustrin finns möjlighet att ansöka om extra utsläppsrätter från reserven om det behövs för att täcka utsläpp från en ökad användning av restgaser.

Dessutom finns två öronmärkta reservfonder för två befintliga anläggningar inom järn- och stålindustrin. En av anläggningarna ligger för närvarande i malpåse, men kan komma att tas i drift under perioden, varpå den har möjlighet att ansöka om tilldelning från sin reserv. Den andra anläggningen planeras att tas ur drift, men om detta inte sker kommer utsläppsrätter att tilldelas från en särskild reservpott. De öronmärkta utsläppsrätterna fördelas på samma sätt som för befintliga anläggningar.

BELGIEN – Vallonregionen	
Total mängd reserverad till nya deltagare	0,5 MtCO ₂ /år
Andel av totala tilldelningen	2 %
Fördelningsprincip - genuint nya	BAT
Fördelningsprincip - expansion	- " -
Hantering av ev. outnyttjad reserv	Säljs

Tilldelning åt befintlig industri

I Vallonregionen baseras industrins tilldelning på de sektorsavtal som de olika branscherna har ingått med staten. Avtalen om energieffektivisering är frivilliga och har funnits sedan år 1990. I avtalen specificeras vilken energieffektivisering som skall uppnås inom en viss period. Detta har i allokeringsplanen översatts till avtalad minskning av koldioxidutsläpp genom framtagande av ett växthusgasindex. En anläggningens totala utsläpp under sektorsavtalens basår multipliceras med växthusgasindex för handelsperiodens aktuella årtal samt med ett index över gällande produktionsprognos. För att summan av alla anläggningars tilldelning skall stämma med den totala bubblan tillämpas även en korrektionsfaktor.

	Referensår	Växthusgasindex ²	Tilldelning	Utsläpp år 2000
Cement, 5 st	2000	98,3	5,5 Mt	5,6 Mt
Järn- och stål, 20 (18) st	2000	96,6	7,5 (5,7) Mt	7,2 Mt
Papper- och massa, 7 st	2000	87,5	0,35 Mt	0,38 Mt

Befintlig industri får en tilldelning på totalt 20,2 MtCO₂ inklusive öronmärkta reserver. Av denna mängd har 13,4 MtCO₂ eller 66 % tilldelats de tre branscherna ovan. Inom parentes i tabellen anges mängden tilldelade utsläppsrätter exklusive öronmärkta reserver.

BELGIEN – Vallonregionen	
Tilldelning åt befintlig industri	+ 4 % jmf basår

Kriterium 11

Kriteriet åberopas inte och ingen särskild hänsyn tas till processrelaterade utsläpp.

3.1.4 Status

Planen godkändes av kommissionen i oktober 2004 efter att Belgien gjort vissa justeringar, t.ex. minskat antalet utsläppsrätter med 2,1 MtCO₂ för perioden och slopat vissa regler för ex-post korrigering av tilldelningen.

3.2 Cypern

Eftersom Cypern inte är något Annex 1-land saknar landet ett kvantitativt åtagande om att begränsa sina utsläpp av växthusgaser trots dess ratificering av Kyotoprotokollet. Det innebär att storleken på tilldelningen av utsläppsrätter endast baseras på ett business-as-usual scenario utan att relatera till något övergripande mål om att begränsa minska utsläppen. Det totala antalet cypriotiska anläggningar som omfattas av handelssystemet är 13 och de finns inom keramisk industri (8 st), energisektorn (3 st) och cementindustri (2 st). Cypern avser att fördela utsläppsrätter motsvarande i genomsnitt 5,7 MtCO₂/år till de ovan nämnda anläggningarna under perioden 2005-2007. Landet förutser en årlig ökning av BNP med ca 4 % och en befolkningstillväxt på ca 1,9 %. Dessa tal ingår i beräkningar av landets framtida efterfrågan på elektricitet enligt den beräkningsmetod som Världsbanken rekommenderar.

Nya deltagare

Cypern förutser att en (1) ny anläggning (keramisk industri) kommer att tas i drift under perioden 2005-2007. Den reserv som har skapats för nya deltagare är beräknad med utgångspunkt i tekniska data för denna anläggning och antagandet om att den använder *best available technology*. Reserven uppgår till 0 tCO₂ år 2005 och 60 000 tCO₂/år för 2006-2007. Därutöver finns inga ytterligare utsläppsrätter i

² Genomsnitt för åren 2005-2007

reserven för etablering av andra anläggningar. Däremot säger man att fördelningsplanen eventuellt kan justeras om det kommer till myndigheternas kännedom att fler tillståndspliktiga anläggningar ska etableras under perioden, vilket torde vara en form av ex-post justering.

Tilldelning åt industrin

Som tidigare har nämnts förekommer, inom de aktiviteter som är listade i direktivets bilaga I, anläggningar på Cypern endast inom keramisk industri och cementindustrin. Den totala tilldelningen åt dessa industrier är 5,2 MtCO₂ för perioden 2005-2007 (1,7 MtCO₂/år).

Beräkning av tilldelningen åt de två anläggningarna i cementindustrin har gjorts baserat på historiska utsläpp, årlig tillväxt och installerad kapacitet. Man har antagit en utsläppsökning på ca 8 % under perioden vilket i själva verket innebär att de två anläggningar som redovisas, beräknas kunna utnyttja den installerade kapaciteten till fullo.

Inom den keramiska industrin bestäms tilldelningen baserat på historiska utsläpp och en prognostiserad tillväxt som beaktar t.ex. behovet av tegelpannor inom byggsektorn. Man anför i fördelningsplanen att samtliga anläggningar kommer att uppnå produktion vid full kapacitet inom kort. Den indikativa tilldelningen innebär att anläggningarna i denna sektor får en tilldelning som i genomsnitt är 100 % större än utsläppen år 2002.

Fördelningen tar inte uttryckligen hänsyn till varken den tekniska potentialen att reducera utsläppen, eventuell förekomst av tidiga åtgärder, ren/energieffektiv teknik eller utomeuropeisk konkurrens.

CYPERN		
Nya deltagare	Total mängd reserverad till nya deltagare	0,12 MtCO ₂ för hela perioden 2005-2007
	Andel av totala tilldelningen	0,7 %
	Fördelningsprincip (genuint nya)	BAT
	Fördelningsprincip (expansion)	-
	Hantering av ev. outnyttjad reserv	-
Ind	Tilldelning åt industrin	+ 19 % jmf år 2002
	Åberopar NAP:en kriterium 11	Nej

3.2.1 Status

Planen har ännu inte behandlats färdigt av kommissionen.

3.3 Danmark

Landet har genom EU:s bördefördelning ett åtagande om att begränsa utsläppen år 2008-2012 till 79 % av 1990 års nivå. Det innebär att den mängd utsläppsrätter som landet förfogar över under den nämnda perioden uppgår till ca 55 MtCO₂e/år.

I sin fördelningsplan föreslår de danska myndigheterna att utsläppsrätter motsvarande 33,5 MtCO₂/år ska tilldelas den handlande sektorn (varav 1,7 MtCO₂/år genom auktion) under perioden 2005-2007. Det kan jämföras med att den handlande sektorns utsläpp uppgick till 31,0 MtCO₂e år 2002.

Nya deltagare

Tilldelning av utsläppsrätter för nya deltagare utgår till *genuint nya deltagare* och *väsentliga utvidgningar* av kapaciteten på befintliga anläggningsområden. En *väsentlig utvidgning* av en anläggning är för anläggningar inom energisektorn en utvidgning av kapaciteten med minst 10 MW bränsleeffekt eller om det handlar om en utökning av kapaciteten med minst 20 % i samband med kraftvärmeetablering. För övriga anläggningar gäller att utvidgningen måste överstiga 10 % av den före utvidgningen installerade kapaciteten.³

Till grund för tilldelningen av utsläppsrätter till nya deltagare ligger respektive anläggnings beräknade produktionskapacitet. Utgångspunkten är riktmärken baserade på BAT med avseende på energieffektivitet. Tilldelning utgår endast till den fossila delen av den nytillkommande kapaciteten för elproduktion. Riktmärkena är konstruerade utifrån en referens i form av naturgasbaserad kombicykel med en utnyttjandegrad på 5000 tim/år, en elfaktor på 0,6 och emissionsfaktorn för naturgas (56,9 gCO₂/MJ). Det innebär att följande riktmärken tillämpas.

• Elproducerande anläggning	1 710 tCO ₂ /MW
• Värmeproducerande anläggning	350 tCO ₂ /MW
• Offshore-verksamhet	4 700 tCO ₂ /MW

För energiintensiva företag som har ingått avtal om energieffektivisering finns redan fastställda nyckeltal för förhållandet mellan koldioxidutsläpp och produktion. Detta ligger till grund för fastställandet av tilldelning utifrån installerad kapacitet. Det värde som används utgör 80 % av det genomsnittliga utsläppet per installerad enhet kapacitet bland de existerande anläggningarna, beräknat på naturgas.

För industrin gäller att endast de som är energiintensiva får en tilldelning för ökade utsläpp. De industrier som uppfyller denna definition är uppräknade under rubriken *tunga processer* i den danska lagstiftningen för uttag av koldioxidskatt.

Den reserv som har skapats för att täcka nya deltagares behov uppgår till totalt 1,0 MtCO₂/år under perioden, vilket är ca 3,0 % av landets totala mängd utfärdade utsläppsrätter. Tilldelningen från reserven för nya deltagare sker genom principen "först till kvarn" baserat på den tidpunkt då anläggningen tas i drift.

Nya deltagare erhåller sin beslutade tilldelning uppdelat i poster om 4/10, 3/10 och 3/10 för de tre åren i handelsperioden.

³ Lov om CO₂-kvoter, L493

Landet kommer att auktionera drygt 5 MtCO₂ under perioden, vilket motsvarar den mängd som landet maximalt får avyttra mot betalning enligt direktivet (5,0 % av 100,5 MtCO₂). Därmed har man erbjudit nya deltagare och andra aktörer möjlighet att införskaffa rätter motsvarande sitt behov genom ett auktionsförfarande i en utsträckning som saknar motstycke i övriga medlemsländer.

Tilldelning åt industrin

Tilldelning till industrin sker baserat på historiska utsläpp som ett medelvärde för åren 1998-2002. Om utsläppen år 2002 är högre än genomsnittet för 1998-2002 används utsläppsvärdet för 2002. För anläggningar som har tagits i drift efter 2002 sker tilldelning utifrån benchmarkingprincip.

För tilldelning till befintliga industrianläggningar tas ingen hänsyn till produktionsökningar. För reduktionspotentialen är hänsyn tagen på branschnivå, inte på anläggningsnivå. Hänsyn tas inte heller för tidigt vidtagna åtgärder på anläggningsnivå. Processutsläpp eller råvarubaserade utsläpp särbehandlas inte.

Tilldelningen till befintlig industri är lika med de historiska utsläppen under basåren (genomsnitt för 1998-2002) vilket uppgår till 9,2 MtCO₂/år.

Produktion och bearbetning av järnmetaller: Inga anläggningar

Cement och kalk: Totalt en (1) anläggning med en årlig tilldelning på 2,8 MtCO₂ (totalt ca 18 anläggningar i mineralindustrin med total tilldelning på 3,1 MtCO₂ per år)

Pappers- och massaindustrin: Tre anläggningar med en total årlig tilldelning på 0,02 MtCO₂.

Dessa tre industrigrupper utgör ca en tredjedel av den totala tilldelningen till den danska industrin. Totalt utgör tilldelningen till befintlig industri cirka 30 % av tilldelningen till befintliga anläggningar.

Tilldelning till befintliga anläggningar inom industrin är 7 % lägre än de prognostiserade utsläppen (BAU) för år 2005-2007.

Kriterium 11

Danmark har analyserat huruvida landets utsläppshandlande industrier är utsatta för väsentlig konkurrens utanför EU, men har inte fastställt några skäl att åberopa kriteriet.

DANMARK	
Totalt avsatt mängd till nya delt.	1,0 MtCO ₂ /år
Andel av totala tilldelningen	3,0 %
Fördelningsprincip - genuint nya	Kapacitetsbaserad tilldelning (inkl. schablonvärden)
Fördelningsprincip - expansion	Kapacitetsbaserad med nyckeltal från avtal om energieff.
Hantering av ev. outnyttjad reserv	Annuleras
Tilldelning åt industrin	+/-0 % jmf basåren och -7 % jmf BaU 2005-2007
Åberopar NAP:en kriterium 11	Nej

3.3.1 Status

Planen godkändes av kommissionen i juli 2004 utan anmärkningar.

3.4 Estland

Landet har inom ramen för Kyotoprotokollet åtagit sig att, som ett genomsnitt för perioden 2008-2012, ha reducerat utsläppen av växthusgaser med 8 % jämfört med nivån år 1990. Det innebär att de utsläpp som landet har att förfoga över under perioden är 34,2 MtCO₂/år. Totalt har landet 43 befintliga anläggningar i systemet och enligt fördelningsplanen ska totalt 62,8 MtCO₂ fördelas till dessa företag under perioden 2005-2007, dvs. 20,9 MtCO₂/år. År 2002 uppgick de totala utsläppen av koldioxid från dessa anläggningar till 11,9 MtCO₂, vilket innebär att tilldelningen överstiger 2002 års utsläpp i den handlande sektorn med 76 %. Två företag får nästan 90 % av den totala mängden utsläppsrätter, nämligen AS Eesti Energias (83,7 %) och AS Kunda Nordic Tsement (5,8 %).

Nya deltagare

En reserv innehållande 1,9 MtCO₂ har skapats för att bl.a. förse nya deltagare med utsläppsrätter. Denna mängd ska dock enligt planen även kunna användas vid *force majeure* och andra exceptionella händelser. Dit hör att icke-överlåtbara utsläppsrätter enligt Art 29 i direktivet kan utfärdas till anläggningar efter godkännande av kommissionen oberoende av mängden utsläppsrätter i NAP:en. Man behöver inte reservera utrymme för ändamålet och i det aktuella fallet skulle det snarare innebära en risk för överallokering till nya deltagare, eftersom man valt att inte särskilja hur mycket av reserven som ska gå till just nya deltagare respektive anläggningar som är utsatta för *force majeure*. Reservens utgör ca 3 % av den totala mängd utsläppsrätter som Estland avser att fördela.

Under förberedelserna av den estniska fördelningsplanen har det inte inkommit några anspråk från nya deltagare om tilldelning av utsläppsrätter, men man utesluter inte för den skull att det kan komma att realiseras sådana projekt under perioden. Skulle det visa sig att mängden rätter i reserven inte är tillräcklig avser man att genom ”transparenta metoder” täcka den uppkomna bristen på utsläppsrätter. Det skulle innebära en form av ex-post justering och att kommissionen måste utvärdera planen på nytt inför ett eventuellt godkännande av reserven.

Enligt fördelningsplanen ska de som uppfyller kraven på att vara en ny deltagare få en tilldelning på samma sätt som befintliga anläggningar. Det framgår inte av NAP:en, men enligt uppgift sker det genom att tilldelningen beräknas utifrån nationell benchmarking.

Tilldelning åt industrin

Av de industrier som ingår i den handlande sektorn i Estland finns fem inom mineralindustrin och två inom pappers- och massaindustrin, vilka föreslås få en tilldelning på i genomsnitt 1,2 MtCO₂/år under perioden 2005-2007. Beräkningen av tilldelning åt anläggningar inom industrin sker utifrån storleken på de historiska utsläppen under fyraårsperioden 2000-2003 med undantag för det år med lägst utsläpp. Därtill lägger man en generell förmodad årlig tillväxt som för industrin uppgår till ca 3 % och för elproduktion 10 %, vilket är prognoser som i och för sig inte tydligt framgår i fördelningsplanen. Det innebär att man utgår från de historiska utsläppen, men justerar upp dessa genom att (i) ta bort det år som har lägst utsläpp i serien, (ii) multiplicerar detta värde med en tillväxtfaktor för samtliga anläggningar och (iii) erbjuder en reserv för nya deltagare som läggs ovanpå den prognostiserade utsläpps-utvecklingen inom respektive bransch.

Omkring 30 % av de utsläppsreducerande åtgärder som landet avser att kompensera företag för, med anledning av *early action*, har utförts inom ramen för bilaterala klimatsamarbeten. Men eftersom det handlar om AIJ (*Activities Implemented Jointly*) har projekten inte genererat några krediter varför någon risk för dubbelräkning inte föreligger.

Kriterium 11

Planen gör inte anspråk på kriteriet.

ESTLAND	
Total mängd reserverad till nya deltagare	1,9 MtCO ₂ år 2005-2007
Andel av totala tilldelningen	3 %
Fördelningsprincip (genuint nya)	Benchmarking
Fördelningsprincip (expansion)	Benchmarking
Hantering av ev. outnyttjad reserv	-
Tilldelning åt industrin	-
Åberopar NAP:en kriterium 11	Nej

3.4.1 Status

Planen godkändes av kommissionen i oktober 2004 efter att Estland hade gjort vissa justeringar, t.ex. reducerat antalet utsläppsrätter med 8,1 MtCO₂ för perioden.

3.5 Finland

Enligt EU:s bördefördelning ska Finland under perioden 2008-2012 ha begränsat sina årliga utsläpp av växthusgaser till 100 % av 1990 års nivå. Det innebär att det utsläppsutrymme som landet har att förfoga över under perioden är 77,1 MtCO₂e/år. Den mängd utsläppsrätter som enligt planen ska fördelas till den handlande sektorn år 2005-2007 uppgår till 45,5 MtCO₂/år, vilket kan jämföras med att utsläppen från dessa anläggningar var 41,2 MtCO₂ år 2002.

Nya deltagare

Posten för ”Undergrupp F” i planen innehåller den delmängd av utsläppsrätterna som är avsedd för nya anläggningar och expansion i befintliga anläggningar. Det totala antalet utsläppsrätter avsatta för detta ändamål är 2,5 MtCO₂ under perioden 2005-2007 (ca 0,8 MtCO₂/år). Mängden utgör ca 2 % av det totala antalet rätter som fördelas. Om någon deltagande anläggnings tillstånd upphör att gälla under perioden överförs den mängd som varit reserverad för anläggningen till potten för nya deltagare.

Den ordinarie tilldelningen åt befintliga anläggningar sker genom utsläpps baserad grandfathering med fördelningsgrundande period 1998-2002. De anläggningar som har tagits i drift mellan maj 2003 och tidpunkten för anmälan av NAP:en får tilldelning genom antingen den bränslemängd och specifika emissioner som verksamhetsutövaren uppskattar eller tillämpning av de värden som anges för nya deltagare. Av dessa skall väljas den metod som leder till minst antal tilldelade utsläppsrätter.

Ny deltagare är förutom genuint nya deltagare även (i) en befintlig förbränningsanläggning som ändrats så att den installerade värmeeffekten stigit med minst 20 MW eller 10 % och (ii) en anläggning eller process (Undergrupp A1/A2) där produktionskapaciteten ökar med minst 10 % eller där ökningen gör att kapaciteten överstiger de gränser som anges i direktivets bilaga I. För produktion av massa gäller samma gräns som för papper. Utsläpp som ökar enbart på grund av ett ökat kapacitetsutnyttjande är inte berättigat en tilldelning av utsläppsrätter.

Till begreppet nya deltagare räknar man även utsläpp som ökar på grund av investeringar i anläggningen som verksamhetsutövaren varit tvungen att genomföra till följd av EU-lagstiftning.

Tilldelning åt nya deltagare bestäms av anläggningens nominella effekt, den årliga drifttiden och den specifika emissionen vid användning av standardbränsle. Följande schablonvärden används som antaganden om drifttid vid beräkning av tilldelningen:

<i>Fjärrvärmeproduktion för baslast</i>	6000 tim/år
<i>Tillverkning i processindustri inkl värme/ånga</i>	100% av kapacitets- utnyttjande i motsvarande industri
<i>Produktion av värme/ånga i annan industri</i>	5000 tim/år
<i>Reservpannor</i>	500 tim/år
<i>Kondenskraftverk</i>	6000 tim/år

Vid bestämmande av antalet utsläppsrätter skall användas värden i form av specifika emissioner för ”standardbränslen”. Det innebär att man för vätske- och gasformiga bränslen använder 56,0 gCO₂/MJ och för fasta bränslen 74,2 gCO₂/MJ. Regeln innebär att ett nytt naturgasbaserat kraftvärmeverk erhåller utsläppsrätter motsvarande sitt behov, givet att den faktiska drifttiden motsvarar ovanstående nivå. Bränslen med högre koldioxidintensitet, t.ex. kol och torv tenderar följaktligen att ge upphov till en lägre tilldelning relativt behovet och vice versa.

För nya deltagare, inkl. expansion som uppfyller kriteriet, används inom grupperna med industriprocesser (A1/A2), det lägsta specifika utsläppet bland motsvarande anläggningar eller processer under 1998-2002. Därefter bestäms tilldelningen på motsvarande sätt som för den ursprungliga anläggningen.

Tilldelning åt ny deltagare utgår med början från månaden efter den månad inom vilken anläggningen tas i kommersiell drift enligt ansökan. Visar det sig att denna start blir senare än planerat, registrerar myndigheten istället den mängd utsläppsrätter som de facto motsvarar den återstående delen av handelsperioden.

Om någon anläggnings tillstånd upphör ska den tilldelning som har reserverats för denna anläggning överföras till potten för nya deltagare.

Tilldelning åt industrin

Befintlig industri får en tilldelning på 20,4 MtCO₂/år, vilket är en ökning med 14 % jämfört med utsläppen under basåren. I detta ingår även s.k. industripannor. Tilldelningen till befintliga industrianläggningar utgör 46 % av den totala tilldelningen till befintliga anläggningar.

Tilldelningen är baserad på historiska utsläpp och motsvarar inte några krav på reduktion av industrins utsläpp, dvs. ingen *compliance factor* tillämpas. Vid beräkning av tilldelningen räknas de historiska utsläppen upp med planerad produktionsökning. Emissioner i relation till produktion eller bränsleanvändning multipliceras med planerad produktionsökning för respektive anläggning.

Utsläpp från processer, inkl. utsläpp från bränslen som används i, eller i nära samband med, processer särbehandlas. Vid beräkning av tilldelning anpassas antalet utsläppsrätter efter prognoser om beslutade ökning av varje anläggnings produktion. Dessa kategorier av utsläpp (A1/A2) får en tilldelning på 12,1 MtCO₂/år, motsvarande en ökning på 17 % jämfört med utsläppen under basåren. För raffinaderier finns en speciell regel som tar hänsyn till bland annat förändrad produk-

tionsstruktur och förekomsten av processrelaterade utsläpp. Raffinaderierna får en tilldelning som är 16 % högre än utsläppen år 2002.

Tilldelning, Kategori A	MtCO ₂ /år
Massa och pappersindustrin	1,2 (+7 %)
Järn och stålindustrin	7,0 (+21 %)
Mineralindustrin	1,9 (+9 %)

För anläggningar som använder bränslen för värme- eller ångproduktion till industriella processer samt industriell kraftvärme (kategori B) har Finland valt speciella regler för massa- och pappersindustri, metalltillverkning, samt kemisk industri. Därvid får hänsyn tas till ökad produktionskapacitet i den närliggande industriella processen. Totalt har kategori B erhållit utsläppsrätter motsvarande 8,3 MtCO₂/år, vilket är 109 % av 2002 års utsläpp. Denna tilldelning finns inte särredovisad per bransch.

Kriterium 11

Konkurrens från länder utanför EU beaktas delvis genom indelningen i grupper och särskilt på det sätt som undergrupp A1 och A2 behandlas.

FINLAND	
Totalt avsatt mängd för nya delt.	0,8 MtCO ₂ /år
Andel av totala tilldelningen	2 %
Fördelningsprincip (genuint nya)	Kapacitetsbaserad tilldelning (schablon: naturgaskombi)
Fördelningsprincip (expansion)	Kapacitetsbaserad tilldelning (nationell benchmarking)
Hantering av ev. outnyttjad reserv	Säljs år 2007
Tilldelning åt industrin	+ 14 % jmf basåren
Åberopar NAP:en kriterium 11	Delvis genom behandlingen av process-emissioner

3.5.1 Status

Planen godkändes av kommissionen i oktober 2004 efter att Finland hade kompletterat listan över deltagande anläggningar med de anläggningar som finns på Åland.

3.6 Frankrike

Frankrike har ett åtagande som innebär att utsläppen av växthusgaser, som ett medelvärde år 2008-2012, ska ha stabiliserats på 1990 års nivå, vilket motsvarar en begränsning av utsläppen till en nivå på 551,8 MtCO₂e/år. År 2001 uppgick landets utsläpp till 560,8 MtCO₂. Den årliga tilldelning som i fördelningsplanen har föreslagits utgå till den handlande sektorn uppgår till 123,7 MtCO₂/år under perioden 2005-2007.

Nya deltagare

NAP:en definierar tre grupper av nya deltagare - helt nybyggda anläggningar, anläggningar som byggs ut så att nytt tillstånd krävs och anläggningar som på grund av produktionsökning utan nytt tillstånd ökar sina utsläpp med mer än 10 % jämfört med basåren, undantaget temporära ökningar.

Nya deltagare kommer att tilldelas utsläppsrätter ur en reserv. I så stor utsträckning som möjligt ska tilldelningen ske genom benchmarking baserat på planerad produktion. Man har tagit fram olika mål för hur utsläppen år 2005-2007 bör minska i förhållande till basåren, uttryckt i specifika utsläpp för 1998-2001 justerade med en effektiviseringsfaktor. De riktmärken som används är antingen i form av specifika emissioner från den mest effektiva anläggningen inom en viss undergrupp av den aktuella branschen eller bästa möjliga teknik.

Frankrike har i fördelningsplanen avsatt 9,42 MtCO₂/år i reserven för nya deltagare. Denna storlek är bestämd utifrån prognoser för nya anläggningar och produktionsökningar i befintliga anläggningar. Av dessa är 2,18 MtCO₂/år för nya deltagare eller utbyggnader som kräver nytt tillstånd. Anläggningar som utökar sin produktion inom de kapacitetsgränser som tillståndet medger, har att dela på en reserv på 1,5 MtCO₂. En reserv på 5,74 MtCO₂/år har avsatts för anläggningar i energisektorn där man väntar sig en kraftigt utökad produktion. Av reserven är 0,12 MtCO₂ öronmärkta för nya deltagare inom pappersindustri. Ingen reserv finns för cement respektive järn- och stålindustrin. Genom att dela upp reserven i sektorsspecifika delmängder avviker man från rekommendationen i kommissionens riktlinjer för tillämpning av kriterierna i handelsdirektivets bilaga III.

Om en verksamhet upphör överförs beslutade, men ännu inte utfärdade rätter till reservpotten. Visar det sig att reserven inte räcker kan staten komma att köpa in kompletterande utsläppsrätter, vilket är en form av ex-post justering.

FRANKRIKE	
Total mängd reserverad till nya deltagare	9,42 MtCO ₂ /år
Andel av totala tilldelningen till nya anläggningar	7,5 %
Fördelningsprincip - genuint nya	Planerad produktion och benchmarking, företrädesvis BAT
Fördelningsprincip – expansion	- " -
Hantering av ev. outnyttjad reserv	Säljs av myndighet

Tilldelning åt befintlig industri

Den sektorsspecifika tilldelningen bestäms utifrån samma metodik för industri och energisektor. Tilldelningen per bransch beräknas som genomsnittliga historiska specifika utsläpp (ton CO₂/ton produkt) under åren 1998 till 2001 multiplicerat med en prognos för industrins produktion och en effektiviseringsfaktor. Processutsläpp och avfallsrelaterade utsläpp har effektiviseringsfaktor 1,0 och utsläpp från förbränning har en för olika sektorer differentierad effektiviseringsfaktor lika

med eller mindre än 1,0. Utgångspunkten för total och sektoriell tilldelning är att de specifika utsläppen (tCO₂/enhet produkt) skall minska.

För tilldelning på anläggningsnivå används historiska utsläpp med olika basår, vilka varierar mellan 1996 och 2002 beroende på bransch. Branscherna har fått inkomma med synpunkter på lämpliga basår. För järn- och stålindustrin gäller de genomsnittliga utsläppen under tre valfria år mellan 1999 och 2002. För cementindustrin används år 1997 och för pappers- och massaindustrin år 2002.

	Specifika utsläpp 1998-2001	Specifika utsläpp 2005-2007 (mål)	Effektiviseringsfaktor (förbränning)
Järn och stål	1,138 tCO ₂ /t	1,116 tCO ₂ /t	0,975
Massa och papper	0,386 tCO ₂ /t	0,374 tCO ₂ /t	0,968
Cement	0,678 tCO ₂ /t	0,656 tCO ₂ /t	0,916

	Utsläpp 98-01 (beräknat)	Årlig tilldelning	Prognostiserad årlig tillväxt %
Järn och stål	23,8 MtCO ₂	27,6 MtCO ₂	1,44
Massa och papper	4,7 MtCO ₂	4,9 MtCO ₂	2,47
Cement	13,9 MtCO ₂	13,1 MtCO ₂	0,37

Ovanstående tre branscher får en tilldelning som motsvarar 61 % av den totala tilldelningen på 74,72 MtCO₂ till industrin.

Kriterium 11

Kriteriet åberopas inte, men hänsyn till industrins konkurrenskraft sker genom att hänsyn tas vid fördelning av utsläppsrätter för processutsläpp.

FRANKRIKE	
Tilldelning åt befintlig industri	Historiska utsläpp eller BAU anges ej.

3.6.1 Status

Planen godkändes av kommissionen i oktober 2004 med villkor om att landet minskar antalet utsläppsrätter med 4,5 MtCO₂ för perioden och kompletterar förteckningen över anläggningar med de ca 750 st anläggningar som Frankrike tidigare inte bedömt ska ingå, pga. en smalare tolkning av begreppet förbränningsanläggning. Det sistnämnda kan leda till att den franska tilldelningen ökar med ca 30 MtCO₂.

3.7 Irland

Enligt EU:s bördefördelning ska Irland, som ett genomsnitt för år 2008-2012, ha begränsat utsläppen av växthusgaser till 113 % av 1995 års nivå. Det innebär att landet förfogar över ett utsläppsutrymme motsvarande 60,3 MtCO₂e/år under perioden. Den senaste inventeringen visade att de totala utsläppen uppgick till

53,4 MtCO₂e år 2002. I fördelningsplanen framgår att landet avser att fördela utsläppsrätter motsvarande 22,5 MtCO₂/år under perioden 2005-2007, vilket kan jämföras med att den handlande sektorns utsläpp år 2002-2003 var ca 20,9 MtCO₂/år.

Nya deltagare

Planen innehåller en reserv för nya deltagare motsvarande 1,0 MtCO₂ för perioden 2005-2007 vilket utgör ca 1,5 % av den totala tilldelningen. Detta inkluderar inte *Known Planned Developments* (KPD) och reserven för kraftvärme, som även de syftar till att tillgodose vissa anläggningars ökade behov av utsläppsrätter.

Till nya deltagare räknar man anläggningar som får sitt tillstånd efter den 31 mars 2004 och anläggningar vars tillstånd är förnyat till följd av en ökning av den installerade effekten. Ansökningarna behandlas i den ordning de inkommer till myndigheten.

KPD är ny produktion som inte har uppstått den 1 jan 2004 men som har blivit garanterad ett miljötillstånd senast den 31 mars 2004. KPD föreligger endast där det är fråga om en ökning av den installerade kapaciteten. Fördelningsgrundande utsläpp för både KPD och nya deltagare baseras på anläggningens *agreed projected emissions*, varvid man utgår från att anläggningen skulle använda bästa tillgängliga teknik (BAT). Utsläppsrätter för en KPD ska hämtas från den sektor dit den nya anläggningen hör.

En tilldelning baserat på prognoser får aldrig vara större än 98 % av *agreed projected emissions* och inte proportionellt större än vad existerande anläggningar inom samma aktivitet erhåller. Tilldelning utgår inte för utsläpp från nya källor som ersätter utsläppskällor som tidigare varit berättigad en tilldelning inom samma anläggningsområde (*production site*).

Avvecklade anläggningar som tas åter i bruk kan få en tilldelning om åtgärden samtidigt ger upphov till en höjning av anläggningens produktionskapacitet. Tilldelningen sker baserat på BAT oavsett ålder och kapacitet.

Nya deltagare och etablering av kraftvärme erhåller sin beslutade tilldelning i uppdelat på poster om 1/6, 2/3 och 3/6 för de tre åren i handelsperioden.

Irland avser att auktionera ut 0,75 % av det totala antalet utsläppsrätter i syfte att finansiera administrationen av systemet. Dessa rätter är därmed tillgängliga för nya deltagare och andra aktörer som avser att öka utsläppen och måste täcka dessa med utsläppsrätter.

För kraftvärmeanläggningar gäller att det även finns en reserv (*CHP-set aside*) på 0,15 Mt CO₂/år. Dessa rätter syftar till att främja introduktion av högeffektiv kraftvärme och härrör från den pott som har avsatts för sektorn med kraftproduce-

rande anläggningar. Potten beräknas räcka till ca 30-60 MW och ska delas ut enligt följande;

- om den nya deltagaren ersätter en energianläggning som tidigare varit berättigad en tilldelning av utsläppsrätter får anläggningen en tilldelning som beräknas genom att man adderar de utsläpp som var förknippat med anläggningen utan den kombinerade driften (kraftvärme) och en tilldelning baserat på en överenskommen förväntad elproduktion. Det sistnämnda beräknas genom att man utgår från att anläggningen skulle motsvara bästa nytillträdande anläggning med naturgasbaserad kombicykel.
- i annat fall används *agreed projected emissions*, för elproduktion från CHP-reserven, och i övriga fall från *nya deltagare*-reserven.

Oförbrukade rätter auktioneras, såvida antalet inte gör att direktivets gräns på 5 % visar sig bli ett hinder för detta.

Tilldelning åt industrin

Irland har generella regler för tilldelning med en enkel formel och i princip inga undantagsregler. Tilldelningen är baserad på historiska utsläpp under basåren. Den enda flexibiliteten finns i möjligheten att som basår använda de tre åren med högst utsläpp mellan 2000 och 2004 om basåren 2002-2003 ger för låg fördelningsgrund, nämligen mindre än 90 % av utsläppen under de tre år med högst utsläpp. Processutsläpp särbehandlas inte.

Vid beräkning av tilldelningen på branschnivå har man antagit samma procentuella ökning på 10 % oavsett bransch. Ingen hänsyn tas till planerade produktionsökningar för enskilda anläggningar.

På Irland finns sex anläggningar inom cementindustrin och de får en tilldelning på 4,1 MtCO₂/år. Inom pappersindustrin finns två anläggningar som får en tilldelning på 0,02 MtCO₂/år. Dessa båda branscher står för omkring 98 % av tilldelningen till industrin.

Tilldelningen till befintliga industri-anläggningar utgör cirka 20 % av den totala tilldelningen till befintliga anläggningar.

Kriterium 11

Irland har analyserat behovet av att ta hänsyn till konkurrens från länder utanför EU genom tillämpning av kriterium 11 i Bilaga III. Beaktande av sådan förekomst sker i första hand genom det sätt på vilket kraftvärmens behandlas i fördelningsplanen.

IRLAND	
Total avsatt mängd till nya delt.	1,0 Mton/år + 0,15 Mton (CHP) + KPD (från resp sektor)
Andel av totala tilldelningen	1,5 %
Fördelningsprincip (genuint nya)	Prognos (BAT)
Fördelningsprincip (expansion)	Prognos (BAT)
Hantering av ev. outnyttjad reserv	Auktioneras år 2007
Tilldelning åt industrin	+10 % jmf basåren
Åberopar NAP:en kriterium 11	Ja

3.7.1 Status

Planen godkändes av kommissionen i juli 2004 efter att det totala antalet utsläppsrätter för perioden reducerats med 0,5 MtCO₂, reglerna för ex-post korrigering hade slopats och man hade försäkrat kommissionen om att senast november 2004 ha vidtagit faktiska åtgärder för att kunna förvärva den mängd projektbaserade krediter som har hävdats i fördelningsplanen.

3.8 Grekland

Planen är ännu inte anmäld till kommissionen.

3.9 Italien

Enligt EU:s bördefördelning ska Italien begränsa sina utsläpp av växthusgaser år 2008-2012 till 93,5 % av 1990 års nivå, vilket motsvarar ca 475,0 MtCO₂e/år. Detta kan jämföras med att de totala utsläppen i landet uppgick till 543,8 MtCO₂e år 2000. I sin fördelningsplan föreslår Italien att i genomsnitt 240,7 MtCO₂/år ska fördelas till den handlande sektorn år 2005-2007. Detta kan jämföras med att kol-dioxidutsläppen från den handlande sektorn var 224,0 MtCO₂ år 2000 och att BaU-prognosen indikerar en utsläppsnivå på 279,8 MtCO₂ år 2010.

Nya deltagare

Den italienska fördelningsplanen identifierar tre grupper av nya deltagare - helt nybyggda anläggningar, anläggningar som byggs ut så att nytt tillstånd krävs samt anläggningar som har varit ur drift längre än ett år och som sedan tas i drift igen.

För helt nybyggda anläggningar och utbyggda anläggningar i industrin får anläggningen tilldelning utifrån prognoser över produktion och de utsläpp som skulle resultera från användandet av BAT. För värmeanläggningar utgår tilldelning efter prognostiserade utsläpp. För elproducerande förbränningsanläggningar gäller att tilldelning utgår baserat på givna antaganden om driftstider och emissionsfaktorer för olika typer av anläggningar och bränslen. I praktiken innebär det att anläggningens installerade kapacitet multipliceras med en teknik- och bränsleberoende emissionsfaktor och utnyttjandegrad, men med ett tillägg som tar i beaktande den kraftiga strukturomvandling som man förutser i den italienska kraftbranschen

(”*change of regime component*”). Antaganden om utnyttjandetider varierar från 6300 till 7500 tim/år och riktmärkena mellan ca 400-1500 tCO₂/GWh där emissionsfaktorn som ska tillämpas för olja är ca 3 ggr större än naturgas. För kondenskraftverk som använder fasta bränslen tillämpas faktorer som är specifika för den enskilda anläggningen. Man anger emellertid att alla referensvärden kan komma att revideras inför det slutliga beslutet om tilldelning.

För anläggningar som tas i drift efter ett uppehåll baseras tilldelningen på den genomsnittliga aktivitetsnivå och emissioner under de år av den historiska referensperioden (2000-2003) då anläggningen var i drift.

Nya deltagare kommer att tilldelas gratis utsläppsrätter ur sektorsspecifika reserver. Dessa reserver uppgår till 116,69 MtCO₂ (38,9 MtCO₂ per år), vilket motsvarar 16,2 % av den totala mängden utsläppsrätter. Utsläppsrätterna delas in i åtta potter för olika sektorer, där 112,74 MtCO₂ (97 %) har tillskrivits energisektorn. För nya deltagare inom raffinaderisektorn finns ingen reserv alls. Utsläppsrätter från de olika sektorernas reserver som saknas eller blir över köps/säljs av behörig myndighet.

Tilldelningen erhålls antingen från den sektorsspecifika reserven eller genom överföring från en motsvarande anläggning som stängs (det senare gäller inte anläggningar i energisektorn). Reservens för nya deltagare är olika stor för olika sektorer beroende på förväntad tillväxt.

Aktivitet	Genomsnittlig reserv
Järn och stål	0,26 MtCO ₂ per år
Massa och papper	0,16 "-"
Cement	0,56 "-"

Om en verksamhet upphör skall den inte tilldelas utsläppsrätter för resterande år i perioden. Icke förbrukade utsläppsrätter skall istället gå in i reserven för energi- respektive industrisektorn, beroende på vilken sektor den nedlagda verksamheten tillhörde.

ITALIEN	
Total mängd reserverad till nya deltagare	38,9 MtCO ₂ /år
Andel av totala tilldelningen	16,2 %
Fördelningsprincip - genuint nya	Kapacitetsbaserad tilldelning och BAT
Fördelningsprincip - expansion	- " -
Hantering av ev. outnyttjad reserv	Säljs av myndighet

Tilldelning åt befintlig industri

Den totala tilldelningen är uppdelad på 11 delsektorer. Varje sektors tilldelning har bestämts genom att multiplicera sektorns utsläpp år 2000 med en tillväxtfaktor som är specifik för varje sektor. Vid beräkning av dessa faktorer har hänsyn tagits

till branschens förväntade ekonomiska tillväxt och tekniska potential att reducera utsläppen.

	Tillväxtfaktor	Genomsnittlig tilldelning/år, befintliga anläggningar
Järn och stål	0,9 % · år ⁻¹	28,8 MtCO ₂
Massa och papper	2,7 % · år ⁻¹	5,8 MtCO ₂
Cement	1,9 % · år ⁻¹	28,8 MtCO ₂

Tilldelningen till ovanstående tre branscher utgör cirka 63 % av den totala tilldelningen till industrin, inklusive raffinaderier. Den totala tilldelningen till befintliga industrier är 99,7 MtCO₂ per år, vilket är 9 % mer än utsläppen från dessa anläggningar under basåren.

Den andel av en sektors tilldelning som tillfaller en anläggning bestäms av anläggningens historiska aktivitetsnivå i förhållande till sektorns totala aktivitetsnivå. Den historiska aktivitetsnivån beräknas som genomsnittet för basåren när året med det lägsta värdet har uteslutits. Ett undantag är raffinaderier, där det högsta värdet används som aktivitetsnivå. Aktivitetsnivån beskrivs för olika branscher antingen som output (produktion), input (råvara) eller utsläpp av koldioxid. Basåren är 2000-2003. För stålindustri och cementindustri anger den historiska produktionen aktivitetsnivån, medan man för massa- och pappersindustrin använder historiska utsläpp.

Möjlighet att ta hänsyn till tidiga åtgärder finns inte vid tilldelning på anläggningens nivå, utöver vad som tas hänsyn till i och med att historisk produktion används istället för historiska utsläpp för tilldelning för vissa branscher.

ITALIEN	
Tilldelning åt befintlig industri	+9 % jmf 2000

Kriterium 11

Kriteriet åberopas inte och det sker ingen särbehandling av processutsläpp.

3.9.1 Status

Planen har ännu inte behandlats färdigt av kommissionen.

3.10 Lettland

Landet har inom ramen för Kyotoprotokollet åtagit sig att, som ett genomsnitt för år 2008-2012, ha begränsat utsläppen av växthusgaser till 92 % av 1990 års nivå. Det innebär att den mängd utsläppsrätter landet har att förfoga över under den nämnda perioden uppgår till ca 26,8 MtCO₂e/år. År 2000 uppgick de totala utsläppen till endast 9,9 MtCO₂e varav 3,7 MtCO₂e härrörde från de lettiska anläggningar som omfattas av handelsdirektivet. Prognoser från den tredje natio-

nalrapporten gör gällande att de lettiska koldioxidutsläppen kommer att uppgå till ca 8,9-9,0 MtCO₂ år 2005-2007.

Fördelningsplanen omfattar 60 anläggningar i energisektorn och 12 anläggningar inom industrin. 24 anläggningar har frivilligt anslutit sig för att de är värme- och kraftvärmeverk med kapacitet under 20 MW. Den totala tilldelningen av utsläppsrätter till den handlande sektorn under perioden 2005-2007 uppgår till 6,4 MtCO₂/år inklusive reserven för nya deltagare.

Nya deltagare

En reserv på totalt 7,1 MtCO₂ (2,4 MtCO₂/år) har skapats för att under perioden 2005-2007 förse nya deltagare med utsläppsrätter, vilket motsvarar 38 % av den totala mängden rätter. Landet förutser att 16 nya anläggningar tillkommer år 2005-2007, varav bland annat sju kraftvärmeverk med en sammanlagd kapacitet på 220 MW och ett kondenskraftverk.

Beräkningen av tilldelning åt nya deltagare i energisektorn sker utifrån anläggningens kapacitet, emissionsfaktorn för det bränsle som används samt anläggningens utnyttjandegrad och energiverkningsgrad. Om relevanta data saknas använder man 5000 tim/år som en schablon för den årliga utnyttjandetiden och för verkningsgraden gäller på motsvarande sätt att man räknar med 87 % (kol) eller 90 % (naturgas) om det är ett kraftvärmeverk och 49 % (kol/torv) eller 60 % (naturgas) om det är ett kondenskraftverk. Syftet med den, relativt befintliga anläggningar, höga verkningsgraden anges vara att man vill uppmuntra till tillämpning av bästa möjliga teknik.

De lettiska myndigheterna avser att annullera de utsläppsrätter som ännu inte har fördelats på någon verksamhetsutövare fyra månader efter början på perioden. Om istället reserven blir förbrukad är aktörerna tvungna att införskaffa utsläppsrätter på marknaden.

Tilldelning åt industrin

Inom industrin får nya deltagare och befintliga anläggningar tilldelning utifrån ungefär samma principer. I allmänhet beräknas de som produkten av anläggningens aktivitetsnivå, emissionsfaktor och omvandlingsfaktor. För förbränningsanläggningar utgör 1997 basår för beräkningarna och för anläggningar som tagits i drift efter detta datum används antingen 2001 eller 2002. I det senare fallet är data omräknad för att motsvara antalet graddagar om man normerar till förhållandena år 1997. För förbränningsanläggningar som använder energi för tillverkningsändamål väljs istället ett basår utifrån den specifika aktiviteten. Övriga anläggningar får en tilldelning baserat på ett år som väljs ut särskilt för att ta hänsyn för de specifika förhållandena och förändringar i produktionen. Någon *compliance factor* finns inte och tilldelningen styrs heller inte av något högsta antal rätter bestämd genom *top-town* analys på branschnivå.

LETTLAND	
Total mängd reserverad till nya deltagare	2,4 MtCO ₂ /år
Andel av totala tilldelningen	37 %
Fördelningsprincip - genuint nya	Kapacitetsbaserad
Fördelningsprincip - expansion	-
Hantering av ev. outnyttjad reserv	Annuleras fyra månader efter starten.

3.10.1 Status

Planen godkändes av kommissionen i oktober 2004 efter att Lettland hade reducerat antalet utsläppsrätter för perioden med totalt 5,6 MtCO₂.

3.11 Litauen

Genom att ratificera Kyotoprotokollet har Litauen åtagit sig att under åren 2008-2012 ha begränsat utsläppen av växthusgaser till 92 % av 1990 års nivå. Det innebär att utsläppen, som ett genomsnitt för denna period inte ska överstiga 50,0 MtCO₂e/år. Vid en jämförelse med de faktiska utsläppen som år 1998 uppgick till 23,8 MtCO₂e och den prognostiserade nivån för år 2005-2007 på 27,3 MtCO₂e/år framgår att landet har ett betydande utrymme kvar till sitt åtagande. Fördelningsplanen anger att utsläppsrätter motsvarande totalt 14,2 MtCO₂/år ska tilldelas den handlande sektorn. Enligt prognosen kommer koldioxidutsläppen från den handlande sektorn i landet utgöra 51,2 % av landets utsläpp år 2005-2007, medan motsvarande siffra för år 1998 var 38,9 %.

Nya deltagare

Litauen avser att avsätta 5 % av den totala mängden utsläppsrätter för 2005-2007, motsvarande ca 2,0 MtCO₂, till en reserv för tilldelning åt nya deltagare. Mängden kommer att proportioneras likformigt över de tre åren i perioden. Som nya deltagare räknas dels helt nya verksamheter och dels utvidgning av existerande verksamheter efter den 1 januari 2003.

Den allmänt tillämpade principen för tilldelning åt anläggningar i energisektorn är produktionsbaserad benchmarking. De nya deltagare som ansöker om tilldelning ur den avsatta reserven får en tilldelning baserat på i princip samma riktmärken som befintliga anläggningar. Riktmärkena för mängden levererad kraft och värme uppgår till 0,551 t/MWh_{el} och 0,231 t/MWh_{värme}. El och värme som produceras för användning i tillverkningsprocesser får en kapacitetsbaserad tilldelning motsvarande 2204 tCO₂/MW_{el} och 924 tCO₂/MW_{värme} per år. Givet en utnyttjandegrad på 4000 tim/år blir de kapacitetsbaserade riktmärkena desamma som de produktionsbaserade riktmärken som gäller för nya anläggningar i energisektorn.

Andra riktmärken som tillämpas inom de övriga branscherna är t.ex. 150 tCO₂/ton gjutjärn, 375 tCO₂/ton vit cement, 128 tCO₂/ton papper, osv.

Litauen menar att den slutliga mängden utsläppsrätter för energianläggningar inte kan fastställas förrän efter varje avslutat kalenderår. Om produktionen i landet växer mer än vad som förutsetts i NAP:en, måste en ex-post justering av tilldelningen utföras i början av varje efterföljande år, varpå de tidigare använda riktmärkena justeras nedåt. Litauen menar att det för med sig fördelar som att ingen anläggning otillbörligt erhåller för mycket utsläppsrätter och att hänsyn tas för tidiga åtgärder som vidtagits för att reducera utsläppen.

Om en verksamhet genomgår en större procentuell produktionsökning än vad som prognostiserats för sektorn som helhet kan extra utsläppsrätter tilldelas enligt samma regler som för nya deltagare.

Minst 1,5 % av de initialt tillgängliga rätterna kommer att auktioneras för att finansiera administrationen av handelssystemet. Om reserven inte är tömd vid årets slut skall även återstoden av dessa utsläppsrätter auktioneras ut.

Tilldelning åt industrin

Industrin får en tilldelning baserat på historiska utsläpp. Tilldelningen åt den befintliga industrin utgör 42 % av den totala tilldelningen till befintliga anläggningar och är 58 % högre än de sammanlagda utsläppen från dessa industrier år 1998.

Tilldelningen har först beräknats på branschnivå för sex olika branscher; elkraft, värme, cement/kalk, raffinaderier, glas/tegel/keramik samt övrig industri inklusive pappersindustri. För industrisektorerna beräknas tilldelningen genom multiplikation av historiska utsläpp med en tillväxtfaktor och en faktor för teknisk potential. För att skapa en pott för auktionering på totalt 1,5 % av tilldelningen, minskas utsläppen i motsvarande grad i varje bransch.

Aktivitet	Tillväxtfaktor	Faktor för teknisk potential
Cement och kalkindustrin	1,78	1,52
Övrig industri inkl. pappersindustrin	1,15	0,98

Vid tilldelningen erhåller en anläggning samma andel av sektorns utsläppsrätter som dess andel av de historiska utsläppen under en referensperiod, definierat som ett medelvärde för åren 1998-2002 där det år som hade lägst utsläpp har räknats bort.

Extra tilldelning utgår enligt benchmarking-princip till industrier som levererar el och/eller värme till extern användare, dvs. en fastställd mängd utsläppsrätter i förhållande till mängden el respektive värme.

Processutsläpp eller råvarubaserade utsläpp särbehandlas inte. För tilldelning till befintliga industrianläggningar tas varken hänsyn till produktionsökningar per anläggning eller tidiga åtgärder. Hänsyn tas till reduktionspotential per bransch men inte på anläggningsnivå.

Produktion och bearbetning av järnmetaller: Inga anläggningar

Cement och kalk: Två anläggningar, vilka har erhållit totalt 1,54 MtCO₂/år att jämföra med historiska utsläpp på 0,77 MtCO₂/år.

Massa- och pappersindustrin: Särredovisas inte, utan ingår i gruppen *övrig industri*.

Vid fastställandet av prognoser har man utgått från att tillväxten i ekonomin motsvarar scenariot i långtidsutredningen för ekonomisk utveckling i Litauen till år 2015. Prognoserna för respektive bransch är baserade på prognoser för landets BNP samt uppgifter från industriförbund och större koncerner.

Kriterium 11

Frågan om konkurrens från länder utanför EU behandlas inte uttryckligen i fördelningsplanen.

LITAUEN	
Totalt avsatt mängd till nya delt.	1,995 MtCO ₂ för perioden 2005-2007
Andel av totala tilldelningen	5 %
Fördelningsprincip (genuint nya)	Riktmärken (produktionsbaserad benchmarking)
Fördelningsprincip (expansion)	Riktmärken (produktionsbaserad benchmarking)
Hantering av ev. outnyttjad reserv	Auktionering
Tilldelning åt industrin	+58% jmf basåren
Åberopar NAP:en kriterium 11	Nej

3.11.1 Status

Planen har ännu inte behandlats färdigt av kommissionen.

3.12 Luxemburg

Landet har enligt EU:s bördefördelning ett åtagande om att begränsa utsläppen till 72 % av 1990 års nivå, vilket innebär en begränsning till 10,1 MtCO₂e/år som ett genomsnitt för år 2008-2012. År 2002 uppgick utsläppen av växthusgaser till ca 11,0 MtCO₂e.

Nya deltagare

Nya deltagare delas in i "kända" och "okända" och omfattar genuint nya anläggningar samt ändring eller utvidgning av befintliga anläggningar. Som "kända" räknas nya deltagare som var kända innan 15 mars 2004 medan "okända" betecknar sådana som tillkommer efter 15 mars 2004. Kända nya deltagare har beaktats i NAP:en och kommer att tilldelas gratis utsläppsrätter utifrån prognostiserade utsläpp från det att anläggningen tas i bruk. De okända kommer att tilldelas utsläppsrätter ur en reserv.

Storleken på tilldelningen till okända nya deltagare ur reserven kommer att beräknas utifrån riktmärken i kombination med en uppskattning av det framtida kapacitetsutnyttjandet vid anläggningen. Antaganden om utnyttjandegrader kommer att grundas på data för jämförbara anläggningar.

Tilldelningen för de nya deltagare som får tillstånd under perioden 2005-2007 beräknas genom en ”Erfüllungs faktor” (eng. *Compliance factor*) på 1,0. Det är en gynnsam skalfaktor som används för befintliga kraftvärmeanläggningar samt anläggningar med processrelaterade utsläpp. För befintliga förbränningsanläggningar används en annan skalfaktor. Tilldelningen fastställs genom att den anläggnings-specifika tilldelningsgrunden multipliceras med skalfaktorn. För att ge förutsägbarhet och mer stabila spelregler till de verksamhetsutövare som erhåller tillstånd under perioden 2005-2007 garanteras att deras tilldelning även under perioden 2008-2012 ska beräknas utifrån ”Erfüllungs faktor von 1”.

Enligt uppgift i NAP:en skulle viss ex-post justering ske om kapacitetsutnyttjandet visar sig vara lägre än vad som förutsågs i ansökan, men ansatsen fick senare överges för att kommissionen skulle kunna godkänna planen.

Cirka 0,4 MtCO₂/år kommer att avsättas till reserven för nya deltagare, vilket motsvarar ca 11 % av den totala tilldelningen. Inför perioden 2008-2012 ska denna siffra att höjas till 17 %. Om utsläppsrätterna i reserven inte tas i anspråk kommer de att säljas på marknaden och förtjänsten används i fonder för ett nationellt CDM/JI-program. Om reserven blir förbrukad avser staten att utfärda fler utsläppsrätter efter att ha köpt motsvarande mängd på marknaden, vilket är att betrakta som en typ av statstöd och ex-post justering av tilldelningen.

Tilldelning åt industrin

Den totala tilldelningen för befintliga anläggningar inom industrin är 19 % högre än vad utsläppen från dessa anläggningar var år 2002.

Tilldelningen baseras på historiska utsläpp i form av tre valfria år mellan 1998 och 2002. Processutsläppen särbehandlas genom att tilldelningen inte motsvarar någon minskning av dessa utsläpp, dvs. de får *compliance factor* 1,0. En tillväxtfaktor används för samtliga anläggningar inom respektive bransch. Faktorerna tar hänsyn till konjunkturen inom branschen och är av storleksordningen 1,0-1,2. Den reduktionsfaktor som används för samtliga utsläpp som inte är processutsläpp uppgår till 0,91.

Produktion och bearbetning av järnmetaller: Fem anläggningar ingår i systemet med en total årlig tilldelning på ca 0,65 MtCO₂.

Cement och kalk: Totalt en (1) anläggning med tilldelning ca 0,85 MtCO₂/år.

Pappers- och massaindustrin: Ingen

Kriterium 11

Hänsyn till konkurrens från länder utanför EU behandlas inte uttryckligen i fördelningsplanen.

LUXEMBURG	
Totalt avsatt mängd till nya delt.	0,4 MtCO ₂ /år
Andel av totala tilldelningen	11 % (17 % under 2008-2012)
Fördelningsprincip - genuint nya	BAT – baserat på "minimum emission fuel"
Fördelningsprincip - expansion	Prognostiserade utsläpp, korrektionsfaktor =1,0
Hantering av ev. outnyttjad reserv	Säljs och förtjänsten går till nationellt JI/CDM-program
Tilldelning åt industrin	-
Åberopar NAP:en kriterium 11	Nej

3.12.1 Status

Planen godkändes av kommissionen i oktober 2004 efter att Luxemburg gjort vissa justeringar, t.ex. minskat antalet utsläppsrätter för perioden med 0,47 MtCO₂ och slopat regler för ex-post korrigering av tilldelningen.

3.13 Malta

Eftersom Malta inte är något Annex 1-land saknar landet ett kvantitativt åtagande inom ramen för Kyotoprotokollet om att begränsa sina utsläpp av växthusgaser. Vidare finns det endast två anläggningar i landet som omfattas av direktivet (2003/87/EG) om handel med utsläppsrätter, nämligen de båda kraftverken i Marsa (272 MW) och Delimara (304 MW). Båda dessa verk ägs av det statliga energibolaget EneMalta. Utsläppen av koldioxid från den handlande sektorn på Malta uppgick år 2003 till ca 2,0 MtCO₂.

Den totala mängden utsläppsrätter som fördelas till anläggningarna på Malta under perioden 2005-2007 är 8,83 MtCO₂, dvs. 2,94 MtCO₂/år. Tilldelningen åt befintliga anläggningar baseras på prognostiserad tillväxt i elförbrukning och förväntad ökning i energieffektivitet, vilket innebär att anläggningarna får en tilldelning som motsvarar deras behov enligt *business as usual*.

Nya deltagare

Utöver den ovan angivna mängden utsläppsrätter finns en reserv för nya deltagare på totalt 2,3 MtCO₂ för de tre åren 2005-2007. Dessa utsläppsrätter är avsedda för eventuella nya anläggningar i energisektorn eller andra sektorer som omfattas av handelsdirektivet. Reserven motsvarar 25,9 % av den totala mängden utsläppsrätter som utfärdas på Malta. Tilldelning från reserven sker enligt *först till kvarn*, men landet förväntar sig inte att något företag kommer att göra anspråk på en tilldelning som ny deltagare, åtminstone inte före år 2007.

Storleken på reserven är bestämd utifrån bl.a. vilken kapacitet som skulle kunna vara rimlig för en ny deltagare i energisektorn. Man bedömer att ett kraftverk måste vara på minst 100 MW och ha en verkningsgrad som överstiger den som EneMalta har i sina anläggningar.

Den anläggningsspecifika tilldelningen för nya deltagare beräknas utifrån den nya anläggningens art, storlek och tekniska utformning. Ingen ny deltagare kommer att få en tilldelning som överstiger vad en motsvarande anläggning med bästa möjliga teknik (BAT) skulle ha behov av. Rätter som inte har utfärdats kan överföras till senare år i perioden och eventuellt oförbrukade utsläppsrätter i reserven kommer att annulleras vid utgången av 2007.

Eftersom tilldelningen åt befintliga anläggningar till fullo beaktar en prognostiserad tillväxt och ökad efterfrågan, innebär den därutöver tillkommande reserven för nya deltagare en tydlig dubbelräkning och överallokering.

Tilldelning åt industrin

Det finns inga industrianläggningar på Malta som omfattas av bilaga I till handelsdirektivet. De befintliga anläggningar (2 st) som beskrivs i NAP:en tillhör båda energisektorn.

MALTA		
Nya deltagare	Total mängd reserverad till nya deltagare	2,3 MtCO ₂ för hela perioden 2005-2007
	Andel av totala tilldelningen	25,9 %
	Fördelningsprincip (genuint nya)	Bestäms utifrån "art, storlek och funktion"
	Fördelningsprincip (expansion)	Behandlas inte specifikt
	Hantering av ev. outnyttjad reserv	Kvarvarande utrymme annulleras år 2007
Ind	Tilldelning åt industrin	Industri saknas
	Åberopar NAP:en kriterium 11	Nej

3.13.1 Status

Planen har ännu inte behandlats färdigt av kommissionen.

3.14 Nederländerna

Landet har enligt EU:s bördefördelning ett åtagande om att, under perioden 2008-2012, ha begränsat sina utsläppen av växthusgaser till 94 % av 1990 års nivå, vilket motsvarar 212 MtCO₂e. NAP:en föreslår att den handlande sektorn tilldelas 112 MtCO₂/år under perioden 2005-2007, vilket kan jämföras med att utsläppen från dessa anläggningar uppgick till 104,5 MtCO₂ år 2001.

Nya deltagare

NAP:en definierar nya deltagare som anläggningar där kapaciteten ökar eller där man startar upp ny verksamhet inom landet efter år 2002⁴ men före 2008. En distinktion görs mellan anläggningar som har en planerad tidpunkt för driftsstart och de som inte ännu har det. Avgörande är huruvida åtgärden är känd för den kompetenta myndigheten utifrån dess tillämpning av miljölagstiftningen. Skälet till att konstruera två separata reserver är att det finns kunskap om storleken på de *kända nya deltagarnas* behov av utsläppsrätter, men inte för de *okända nya deltagarna*.

Tilldelning för nya deltagare utgår förutom till genuint nya anläggningar även till befintliga anläggningar som fått ett förnyat tillstånd till följd av en förändring i anläggningens art eller funktion till följd av en utvidgning av verksamheten. En nedre gräns tillämpas för att endast en *väsentlig* utvidgning ska kunna motivera en ytterligare tilldelning. Två kriterier som därmed måste vara uppfyllda är att den ökade kapaciteten måste överstiga 10 % av det ursprungliga utförandet och att utvidgningen eller nyetableringen ska leda till en utsläppsökning på minst 5 ktCO₂ per år.

Tilldelningen sker i allmänhet baserat på anläggningens emissioner och med faktorer för energieffektivitet, prognostiserad tillväxt och skalning för att passa antalet utsläppsrätter som står till förfogande. Den skalfaktor på 0,97 som i allmänhet används för att justera den slutliga tilldelningen ska även tillämpas på nya deltagare. Tillväxtfaktorn är redan beaktad då ett utsläppsutrymme har avsatts för nya deltagare.

Faktorer för energieffektivitet har sitt ursprung i system för *långsiktiga avtal* (LTA) och *Benchmarking Covenants*. Företag som ingår i Benchmarking Covenants jämförs med sektorsspecifika riktmärken för världens 10 % bästa företag i termer av energieffektivitet. För företag som ingår i LTA-systemet används de resultat som framkommit vid energikartläggningen vid anläggningen. Utifrån de åtaganden som stipuleras i avtalet kan anläggningen därmed få fler eller färre utsläppsrätter beroende på omfattningen av de åtgärder som vidtagits. För anläggningar som inte ingår i dessa system antar man att energieffektiviteten ska ha ökat med 15 % år 2005-2007 jämfört med år 2001-02.

För samtliga nya deltagare gäller att den tilldelade mängden utsläppsrätter aldrig får överstiga de planerade och realistiska årliga emissionerna. För industrier gäller att 90 % av den planerade produktionskapaciteten ska användas vid beräkningen om det inte tydligt kan påvisas att 100 % är mer karaktäristiskt för anläggningen. För elproducerande anläggningar inklusive kraftvärme skall användas ett kapacitetsutnyttjande som är representativt för motsvarande anläggningar i sektorn.

Tilldelning utgår inte för utsläpp som uppstår vid provdrift eller inkörning av en anläggning. Anläggningens startdatum betraktas istället som det datum då pro-

⁴ Referensperiod för tilldelning baserat på historiska emissioner är 2001-2002

duktionen uppgår till minst 20 % av den årliga produktion för vilken anläggningen är byggd för att kunna leverera.

I den första allokeringrundan utgår ingen tilldelning till de som benämns *okända* nya deltagare. Den information som krävs om anläggningen för att utfärda rätter registreras under tiden och reserven byggs upp. När anläggningen sedan uppfyller kriterierna för en *känd* ny deltagare tillämpas dessa regler för anläggningen.

Den reserv som avsätts till ännu okända nya deltagare uppgår till 4 MtCO₂ per år under perioden 2005-2007. Detta utrymme ska även användas för eventuella behov av att utfärda ytterligare utsläppsrätter till anläggningar som överklagar sitt beslut om tilldelning och får domstolens bifall.

Den ordinarie tilldelningen åt befintliga anläggningar baserat på historiska emissioner bygger på formler som bland annat innehåller en faktor för den beräknade tillväxten inom respektive sektor under perioden. Den årliga tillväxten för de ingående sektorerna varierar mellan 1,1 och 3,0 %. Från denna ökning subtraherar man en mängd utsläppsrätter som motsvarar det behov som *kända nya deltagare* har inom respektive sektor. Den inventering som krävs för att göra denna reservation för nya kända nya deltagare är ännu inte tillräckligt komplett för att någon totalsiffra ska kunna anges.

Om dessa reserver inte är helt förbrukade den 31 december 2006 ska resterande utrymme återföras till respektive sektor varvid anläggningarna får en extra tilldelning i proportion till storleken på deras initiala tilldelning. Därigenom får sektorn som helhet en tilldelning som motsvarar den beräknade tillväxten i varje fall.

Tilldelning åt industrin

Tilldelningen till befintliga anläggningar är i genomsnitt 5 % högre än utsläppen under basåren, dvs. 2001-2002. Man tillämpar samma formel för tilldelning för alla anläggningar i handelssystemet. Formeln baseras i grunden på historiska utsläpp men tar även hänsyn till:

- Branschens tillväxt
- Teknisk potential genom särbehandling av processutsläpp, faktor 1,0
- Tidiga åtgärder i anläggningar som ingått benchmarkingavtal eller långsiktiga avtal, faktor mellan 0,85 och 1,10. Faktorn utgör ett mått på anläggningens effektivitet i jämförelse med benchmarking eller mål i de långsiktiga avtalen.

I formlerna vägs in de åtaganden som företagen har inom ramen för benchmarkingavtal eller långsiktiga avtal. Totalt sett sker 93 % av den handlande sektorns utsläpp i anläggningar som har ingått någon typ av dessa avtal. De anläggningar som inte har ingått avtal får lägre tilldelning än andra i och med att de påförs faktorn 0,85.

Några branschers tillväxtfaktorer framgår nedan tillsammans med det procentuella intervall inom vilket fördelningsformlerna kan slå i relation till en anläggnings historiska utsläpp:

	Tillväxtfaktor	Tilldelning i förhållande till historiska utsläpp [%]	
	(G)	Min	Max
Papper och papp	1,007	-17	+7
Tillverkning av byggmaterial	1,008	-17	+8
Basmetaller	1,018	-16	+9

Kriterium 11

De formler som ligger till grund för tilldelningen tar inte uttryckligen hänsyn till förekomst av konkurrens från anläggningar utanför EU. Den faktor för energi-effektivitet som används i formlerna är emellertid konstruerad med utgångspunkt i internationell benchmarking, vilket ändå är ett sätt att beakta detta.

NEDERLÄNDERNA	
Total mängd avsatt till nya deltagare	4 MtCO ₂ /år (exkl. rätter som tas från respektive sektors tillväxtfaktor för att tillgodose <i>kända nya deltagare</i>)
Andel av totala tilldelningen	4,1 %
Fördelningsprincip - genuint nya	Benchmarking baserat på prognos
Fördelningsprincip - expansion	- " -
Hantering av ev. outnyttjad reserv	Återförs den 31 dec 2006 till anläggningarna i den aktuella sektorn i proportion till respektive allokering ⁵
Tilldelning åt industrin	-
Åberopar NAP:en kriterium 11	Delvis hänsyn, genom faktorer för int. benchmarking

3.14.1 Status

Planen godkändes av kommissionen i juli 2004 efter att landet gjort vissa justeringar, t.ex. reducerat antalet utsläppsrätter med 9 MtCO₂ för perioden och slopat den regel om ex-post justering som det innebär att eventuella återstående rätter i reserven för nya deltagare utfärdas till befintliga anläggningar.

3.15 Polen

Polen har inom ramen för Kyotoprotokollet åtagit sig att, som ett medelvärde för perioden 2008-2012, begränsa utsläppen av växthusgaser till 94 % av nivån på de nationella utsläppen år 1988. Till följd av en nedgång i den polska ekonomin i samband med den strukturomvandling som många östeuropeiska länder genomgick under 90-talet och en ökad miljömedvetenhet inom industrin, har de polska

⁵ Den föreslagna förfarandet ogillades av kommissionen och har därför utgått

utsläppen av växthusgaser minskat med ca 32 % (motsvarande siffra för koldioxid är ca 40 %) mellan år 1988 och 2001. Den senaste inventeringen visade att de polska koldioxidutsläppen var ca 318 MtCO₂ år 2001 vilket indikerar att landet i det läget hade ett utrymme på ca 130 MtCO₂/år upp till sitt åtagande inför år 2008-2012.

En interpolation av utsläppen år 2001 och det åtagande landet har år 2008-2012 indikerar ett "hypotetiskt tak" på 453,2 MtCO₂/år mellan 2005-2007 under antagande om en konstant andel koldioxid i förhållande till de övriga växthusgaserna under perioden. Polen avser att fördela utsläppsrätter motsvarande 286,2 MtCO₂/år till den handlande sektorn under perioden 2005-2007, varav 277,4 MtCO₂/år är ämnade för de 945 befintliga anläggningar som finns med i NAP:en⁶.

Nya deltagare

Till begreppet nya deltagare räknas de anläggningar som omfattas av direktivet men som varken finns med på den nuvarande listan över anläggningar i NAP:en eller den lista på 221 anläggningar som Polen vill få tillfälligt undantagna med hänvisning till Art. 27 i direktivet. Till nya deltagare räknas även anläggningar som expanderar den installerade kapaciteten eller ändrar karaktär. Dessutom införs en regel för överföring av utsläppsrätter som innebär att en ny anläggning kan få tillgodoräkna sig de utsläppsrätter som var avsedda för en anläggning som avvecklar sin verksamhet, motsvarande den del av produktionen som flyttas till den nya anläggningen.

Den mängd utsläppsrätter som är avsatt för nya deltagare uppgår till totalt 9,9 MtCO₂ för perioden 2005-2007, dvs. 3,3 MtCO₂/år. Det motsvarar ca 1,2 % av den totala mängd utsläppsrätter som landet avser att fördela. Utrymmet i reserven för nya deltagare har skapats av utsläppsrätter från de olika sektorsspecifika pottorna och är därför inkluderade i de tillväxtantaganden som är gjorda för respektive bransch.

Fördelningen på anläggningsnivå sker på grundval av en verifierbar prognos över den kommande produktionen vid anläggningen givet att anläggningen uppfyller kraven på BAT. Är detta uppfyllt får anläggningen en tilldelning av utsläppsrätter som uppgår till de faktiska emissionerna. Någon beskrivning om hur bästa möjliga teknik ska tillämpas eller vilka de tillhörande riktmärken är, framgår inte i planen.

Tilldelning ur reserven för nya deltagare sker utifrån *först till kvarn*, men det är oklart vad det har för praktisk innebörd när staten ändå avser att vid behov införskaffa ytterligare utsläppsrätter på marknaden för att tilldela nya deltagare om den avsatta mängden visar sig vara otillräcklig. En annan möjlighet som lyfts fram i NAP:en är att landet kan använda kvarvarande utrymme i den icke-handlande

⁶ Siffrorna inkluderar inte de 221 st anläggningar som Polen avser att ansöka om tillfälligt undantag (opt-out) för hos kommissionen med hänvisning till att de släpper ut mindre än 5 000 tCO₂/år.

sektorn för att täcka ett underskott i reserven. Uppstår det ett överskott i reserven för nya deltagare kan det komma att auktioneras ut av staten den 30 september 2006.

Den polska fördelningsplanen innehåller ett visst inslag av ex-post justering av tilldelningen, dock begränsat till behandlingen av nya deltagare. Det innebär att en korrigerig kommer att ske för de tilldelningar som har utgått till samtliga nya deltagare. Den 30 september 2007 avräknas den faktiska produktionen för år 2005-2006 och tilldelningen justeras därmed avseende på hela perioden 2005-2007.

Tilldelning åt industrin

Den totala tilldelningen åt industrin uppgår till 74,8 MtCO₂/år vilket är ca 7,1 % över de prognostiserade utsläppen från industrin under antagande om det business-as-usual scenario som ligger till grund för fördelningen på sektornivå. Jämfört med de genomsnittliga koldioxidutsläppen år 1999-2002 innebär den föreslagna tilldelningen avseende år 2005-2007 en ökning på 40,5 % för industrin.

Den allmänna fördelningsprincipen är en tvåstegsansats där varje sektor först tillskrivs ett utrymme baserat på sektorspecifika tillväxtfaktorer, vilket sedan fördelas på de ingående anläggningarna genom utsläppsbaserad grandfathering med basår 1999-2002, undantaget det år med anläggningens lägsta utsläpp. För kraftverk gäller att tilldelningen istället baseras på bl.a. utsläppen år 2001-2003 och den totalt installerade kapaciteten vid anläggningen. Cement- och sockerindustrin får däremot en produktionsbaserad tilldelning medan koksverk får en tilldelning utifrån prognostiserad kapacitet och utsläpp från förbränning av koksugns gas.

Tilldelning per bransch i förhållande till utsläpp år 1999-2002 och prognos 2005-2007 [%]		
Aktivitet	Tilldelning relativt utsläpp 99-02	Tilldelning relativt prognos 05-07
Järn och stål	+38,7	+5,1
Koksverk	+48,1	+10,8
Papper och massa	+34,5	+9,6
Cement och kalk	+45,4	+5,6
Glas	+54,6	+14,6

Som framgår i ovanstående tabell medför den föreslagna tilldelningen en viss överallokering i samtliga branscher. De överskott som den högra kolumnen illustrerar är ett utrymme som fördelas utöver den underliggande utsläppsökning som är prognostiserad för branscherna. En bidragande orsak till att tilldelningen överstiger de prognostiserade utsläppen, trots att prognosen i sig ger ett betydande utrymme för utsläppsökning genom de tillämpade tillväxtfaktorerna, torde vara att det år med lägst utsläpp har exkluderats från den fördelningsgrundande perioden 1999-2002.

Additionella utsläppsrätter avsätts i särskilda reserver för att kompensera anläggningar som har genomfört tidiga åtgärder för att minska utsläppen efter år 1988

(totalt 7,0 MtCO₂/år) och för att skapa incitament för en fortsatt etablering av högeffektiv kraftvärme (totalt 4,0 MtCO₂/år).

Planen innehåller även en särskild pott på 1,6 MtCO₂/år för koksugngas vilket motsvarar nivån på de nationella genomsnittliga utsläppen från förbränningen av sådan gas under perioden 1999-2002. Om det visar sig att dessa rätter inte förbrukas, kommer de att annulleras.

Polen anför att nästföljande planer i större utsträckning kommer att baseras på benchmarking eftersom det anses vara mer effektivt än de utsläppsbaseade grandfathering, som den nu föreliggande planen till stor del vilar på.

Kriterium 11

Polen ser för närvarande inget behov av att ta hänsyn för utomeuropeisk konkurrens vid fördelningen av utsläppsrätter.

POLEN		
Nya deltagare	Total mängd reserverad till nya deltagare	9,9 MtCO ₂ för perioden 2005-2007
	Andel av totala tilldelningen	1,2 %
	Fördelningsprincip (genuint nya)	BAT-baserad inkl. viss ex-post justering
	Fördelningsprincip (expansion)	BAT-baserad inkl. viss ex-post justering
	Hantering av ev. outnyttjad reserv	Auktion alt. användning i icke-handlande
Ind	Tilldelning åt industrin	+41 % jmf basåren och + 7 % jmf BAU
	Åberopar NAP:en kriterium 11	Nej

3.15.1 Status

Planen har ännu inte behandlats färdigt av kommissionen.

3.16 Portugal

Enligt EU:s bördefördelning ska Portugal under perioden 2008-2012 ha begränsat sina årliga utsläpp av växthusgaser till 127 % av 1990 års nivå. Det betyder att utsläppen som ett genomsnitt under denna period inte ska överstiga ca 78 MtCO₂e/år. År 2000 uppgick de nationella utsläppen till 80,1 MtCO₂e. Planen anger att utsläppsrätter motsvarande 38,9 MtCO₂/år ska tilldelas den handlande sektorn år 2005-2007. År 2002 uppgick de handlande anläggningarnas utsläpp till 36,6 MtCO₂ och prognosen för år 2006 ligger på 38,9 MtCO₂.

Nya deltagare

Portugal kommer att avsätta en reserv på 9,2 MtCO₂ (~3,1 MtCO₂/år) för tilldelning till nya deltagare. Reserven utgör 8,4 % av den totala mängden utsläppsrätter för år 2005-2007.

Nya deltagare är anläggningar som inte är verksamma senast 30 dagar efter handelssystemet är i drift. I definitionen inkluderas också anläggningar som vid ikraftträdandet är verksamma och antingen genomgår en processförändring eller en ökning av produktionskapaciteten med minst 10 %. Utsläppsrätter till nya deltagare utfärdas enligt principen *först till kvarn*.

Tilldelningen kommer att baseras på BAT (Best Available Technology), t.ex. IPPC:s BREF dokument. Om dessa inte går att tillämpa, ska tilldelningen baseras på effektiviteten i den mest effektiva jämförbara anläggningen i handelssystemet. Utsläppsrätterna utgår tidigast efter anläggningens datum för driftstart. Anläggningen får ut en preliminär tilldelning för det första året. Resterande års tilldelning korrigeras ex-post.

Anläggningar som upphör med sin verksamhet kommer automatiskt förlora planerad tilldelning för kommande år. Utsläppsrätterna återgår därmed till reserven för nya deltagare. Behörig myndighet kan upphäva återstående tilldelning till anläggningar vilka reducerar sina utsläpp med mer än 30 %, utan att det beror på en ökad energieffektivitet eller byte av bränsle, och därmed överföra utsläppsrätterna till reserven för nya deltagare. En anläggning som ökar sina utsläpp med minst 30 %, utan att det beror på en minskad energieffektivitet eller bränslebyten, kan begära att tidigare tillstånd upphävs och ansöka om nya tillstånd i egenskap av ny deltagare.

Vid upphörande av verksamhet och i samband med det, ersättande av en anläggning med en annan, oavsett om det är samma verksamhetsutövare eller inte, finns möjlighet att överföra en redan beslutad allokering av utsläppsrätter avsedda för den uttjänade anläggningen till den nya anläggningen.

Även massa- och pappersanläggningar som, till följd av de omfattande skogsbränderna år 2003, är utsatta för en brist på biobränslen och därmed har ökat sin användning av andra bränslen med minst 5 % av det totala värmebehovet, kan ansöka om en tilldelning från reserven för nya deltagare.

Reserven baseras på tillväxtutsikter för inhemsk efterfrågan, påverkan från externa marknader och utvecklingen av ett antal åtgärder som verkar vid sidan av utsläppshandeln.

Om reserven för nya deltagare tar slut måste nya deltagare vända sig till marknaden för att köpa sina utsläppsrätter. Om allt utrymme däremot inte är förbrukat vid slutet av perioden kommer resterande mängd utsläppsrätter auktioneras ut.

Tilldelning åt industrin

Den totala tilldelningen till industrin uppgår till 9,7 MtCO₂ (3,2 MtCO₂/år). Vid beräkning av tilldelning används de historiska utsläppen vilka justeras med en "global adjustment factor" (1,0041). Faktorn tillåter en ökning av kapacitet i befintliga anläggningar, samt garanterar samstämmighet mellan summan av juste-

rade utsläppsdata från befintliga anläggningar och reserven för nya deltagare kontra landets allmänna utsläpp av koldioxid.

Fördelningen beräknas med utgångspunkt i åren 2000-2002 eller 2001-2003, varvid man tar medelvärdet för de två åren med mest utsläpp och använder det som grund för beräkning. Den senare perioden ska tillämpas då värden finns för 2003. Man utesluter det år med lägst utsläppsnivå för att undvika att exceptionella händelser finns med i den fördelningsgrundande perioden.

Tilldelningen till industrin baseras i allmänhet på historiska utsläpp, men inom järn- och stålindustrin har prognoser använts. Prognoser har beräknats per sektor baserat på ändringar som har skett eller är planerade i anläggningar och förväntade trender i marknadsstrukturen.

Tilldelning per bransch i förhållande till utsläpp år 2002 [%]	
Järn och stål	+ 99,3
Papper och massa	+ 7,0
Cement och kalk	+ 0,2
Glas	+ 5,8
Keramik	+ 13,3

Järn- och stålindustrin i landet har genomgått en omvandling där man har ersatt ugnar av konventionell teknik med elektriska ugnar, vilket har medfört en reduktion på ca 90 % av specifika utsläpp (utsläpp/ton producerat stål). År 2000 var utsläppen ca 1,2 MtCO₂ för ett par år senare uppgå till 0,2 MtCO₂ år 2002. Trots att den föreslagna tilldelningen är 0,4 MtCO₂ lägre än de historiska utsläppen innebär det därför att tilldelningen till järn- och stålindustrin är dubbelt så hög som utsläppen år 2002.

De samlade utsläppen från förbränning inom varje bransch har delats upp mellan olika underbranscher, varpå ett ”medelbränsle” har räknas fram. Utifrån det beräknas fördelningen och varje anläggnings utsläpp. Det innebär en typ av benchmarking där bördan läggs på anläggningar med högre koldioxidintensitet. Anläggningar som har högre utsläppsfaktor än medel justeras ner till faktorn för naturgas.

Tilldelningen till industrin är lika stor som utsläppen var under basåren 2000 och 2002.

PORTUGAL		
Nya deltagare	Total mängd reserverad till nya deltagare	9,2 MtCO ₂ för perioden 2005-2007
	Andel av totala tilldelningen	8,4 %
	Fördelningsprincip (genuint nya)	BAT-baserad inkl. ex-post justering
	Fördelningsprincip (expansion)	BAT-baserad inkl. ex-post justering
	Hantering av ev. outnyttjad reserv	Auktioners vid utgången av perioden.
Ind	Tilldelning åt industrin	+ 6 % jmf basåren
	Åberopar NAP:en kriterium 11	Nej

3.16.1 Status

Planen godkändes av kommissionen i oktober 2004 efter att landet gjort vissa justeringar, t.ex. reducerat antalet utsläppsrätter för perioden med 2,1 MtCO₂ och slopat regler om ex-post korrigerings.

3.17 Slovakien

Landet har inom ramen för Kyotoprotokollet åtagit sig att under perioden 2008-2012 begränsa de årliga utsläppen av växthusgaser till 92 % av 1990 års nivå. Det betyder att den mängd utsläpp som landet förfogar över i åtagandeperioden är 66,7 MtCO₂e/år. År 2002 uppgick de totala utsläppen i landet till 37,2 MtCO₂e. Enligt fördelningsplanen avser Slovakien att fördela 35,5 MtCO₂/år till de anläggningar som ingår i den handlande sektorn. År 2002 uppgick utsläppen från den handlande sektorn till 26,7 MtCO₂.

Nya deltagare

Nya deltagare kommer att erbjudas utsläppsrätter utan kostnad från en reserv enligt *först till kvarn*-principen. Tilldelningen baseras på BAT och prognostiserad produktion.

Reserven uppgår till 0,7 MtCO₂ per år, vilket motsvarar ca 2 % av den totala tilldelningen. Den totala mängden utgörs av det som ryms inom ramen för landets åtagande om den handlande sektorn tar ett lika stort ansvar som övriga sektorer. Reserven är inte uppdelad på sektorer eller årliga potter, även om man vid bestämmande av reservens storlek tagit hänsyn till bl.a. ökade utsläpp för elproduktion på grund av stängning av en kärnkraftsreaktor.

SLOVAKIEN	
Total mängd avsatt till nya deltagare	0,7 MtCO ₂ /år
Andel av totala tilldelningen till nya anläggningar	2 %
Fördelningsprincip - genuint nya	BAT
Fördelningsprincip – expansion	-
Hantering av ev. outnyttjad reserv	-

Tilldelning åt befintlig industri

Tilldelningen utgår inte från några sektorsspecifika tak, utan den nationella fördelningen har beräknats direkt på anläggningsnivå, dvs. genom en *bottom-up* ansats. Samtliga anläggningar med utsläpp som överstiger 0,5 % av de nationella utsläppen har erhållit tilldelning genom förhandlingar med Miljöministeriet. Denna typ av tilldelning gäller en till sju anläggningar per industrisektor, eller cirka 85 % av utsläppsrätterna för befintliga anläggningar i industrin. Utgångspunkten för förhandlingarna med de 14 industrier som ingick i denna grupp har varit historiska utsläpp sedan 1990, benchmarking i form av specifika utsläpp och företagsspecifika prognoser för första handelsperioden.

	Tilldelning	Antal företag
Järn och stål ⁷	10,4 MtCO ₂	1
Massa och papper	0,66 -"-	2
Cement	1,94 -"-	3

Industrier med lägre utsläpp tilldelas utsläppsrätter motsvarande genomsnittliga utsläpp 1998-2002 multiplicerat med en faktor för sektorns förväntade tillväxt, se nedan.

	Genomsnittl. årlig tillväxt [%]	Tilldelning	Antal företag
Järn och stål	3,0	0,32 Mt	4
Massa och papper	4,5	0,14 Mt	7

Ovan nämnda branscher erhåller en total tilldelning på 13,5 MtCO₂ per år, eller 65 % av den totala tilldelningen på 20,8 MtCO₂ för befintliga anläggningar i industrisektorn.

SLOVAKIEN	
Tilldelning åt befintlig industri	Historiska utsläpp eller BAU anges inte specifikt för industrin

Kriterium 11

Kriteriet åberopas inte och det sker heller ingen särbehandling av processutsläpp.

3.17.1 Status

Planen godkändes av kommissionen i oktober 2004 efter att landet hade reducerat den totala mängden utsläppsrätter med 14,9 MtCO₂ jämfört med den ursprungliga fördelningsplanen.

⁷ Förhandlingarna omfattade all verksamhet inom företaget inklusive process, energianläggningar och koksverk.

3.18 Slovenien

Landet har åtagit sig att år 2008-2012 ha begränsat utsläppen av växthusgaser till 92 % av 1986 års nivå, vilket motsvarar 19,0 MtCO₂e. År 2002 uppgick utsläppen till 20,4 MtCO₂. De 98 slovenska anläggningar som omfattas av handelssystemet får dela på totalt 8,8 MtCO₂/år, vilket kan jämföras med att den handlande sektorns utsläpp var 9,1 MtCO₂ år 1999.

Nya deltagare

Slovenien har skapat en reserv för tilldelning till nya deltagare som tar sina anläggningar i bruk innan 31 december 2007. Reserven uppgår till 0,2 MtCO₂ för perioden 2005-2007, vilket motsvarar 0,76 % av den totala tilldelningen av utsläppsrätter. Som nya deltagare räknas genuint nya anläggningar, ersättande av befintliga anläggningar med nya samt utvidgning av befintliga anläggningar. För kraftvärme utgår en bonus motsvarande 0,44 kgCO₂/kWh_{el} oavsett vilket bränsle som används, vilket gäller både nya deltagare och befintliga anläggningar.

Tilldelningen till genuint nya deltagare samt utvidgade delar av existerande anläggningar baseras på en godtagen prognos över den kommande produktionen (*agreed projected production*) och tillämpning av BAT. Det ligger på verksamhetsutövaren att vid ansökan om tilldelning kunna visa att anläggningen uppfyller bästa teknik på den europeiska marknaden. BAT-värden från IPPC BREF dokument ska användas om sådana finns att tillgå inom aktiviteten. Det värde som därmed erhålls multipliceras med faktorn 0,8 för att få fram den slutliga tilldelningen.

En ny anläggning som ersätter en äldre kan behålla de utsläppsrätter som den sistnämnda var berättigad. Om det innebär att ett överskott uppstår när den nya anläggningen tas i bruk skall det enligt uppgift i planen betraktas som belöning för att de har minskat de totala utsläppen.

Storleken på reserven har bestämts utifrån en bedömning av realistisk mängd nytillkommande kapacitet. En rundfrågning bland verksamhetsutövarna gav dock högre siffror. Behovet för nya deltagare beräknas uppgå till ca 0,3 MtCO₂/år under perioden 2005-2007.

Reserven kommer inte att delas upp i årliga potter och ansökningarna behandlas i den ordning de inkommit enligt *först till kvarn*. Om reserven inte är tömd den 28 februari 2007 avser Slovenien att auktionera ut återstående mängd utsläppsrätter. Ingen ny deltagare kan få en tilldelning som är större än 1/15 av den initiala mängden i reserven.

Tilldelning åt industrin

Tilldelningen av utsläppsrätter till befintlig industri är 3 % lägre än industrins utsläpp under basåret. Basåret utgör det året med högst utsläpp av åren mellan 1999-2002. Den totala tilldelningen till befintliga anläggningar i industrin är

2,57 MtCO₂ varav 26 % är processutsläpp. Tilldelningen åt industrin bestäms först för hela sektorn och därefter på anläggningsnivå.

Processutsläpp och utsläpp från förbränning behandlas olika. Det krävs ingen reduktion av processutsläpp, men en successiv minskning av utsläpp från förbränning. För att bestämma den totala tilldelningen för industrisektorn beräknas tilldelningen av 2005 på samma nivå som summan av utsläppen under basåret för respektive anläggning. För år 2007 är tilldelningen 0,958 gånger de förbränningsbaserade utsläppen år 1999. Processutsläppen år 2007 är baserade på utsläppen under basåret utan reduktion. Tilldelning för år 2006 utgörs av medelvärdet av tilldelningen 2005 respektive 2007.

Även vid tilldelning på anläggningsnivå delas utsläppen upp i processutsläpp och utsläpp från förbränning. Tilldelning för processutsläpp är att likställa med storleken på dessa utsläpp under basåret.

För tilldelningen av förbränningsutsläpp används historiska utsläpp från basåret multiplicerat med en faktor som tar hänsyn till BAT och en korrektionsfaktor som gör att utsläppen totalt motsvarar de fastställda nivåerna för industrisektorn för respektive år. Benchmarkingfaktorn varierar i allmänhet mellan 0,85 och 0,90 där det högre värdet används för de anläggningar som bedöms uppfylla nivåer angivna i IPPC (BREF) BAT dokument.

Speciellt för industrin är att det erbjuds opt-in för förbränningsanläggningar med en effekt mellan 15-20 MW och att det finns en speciell fördelningsmetod för kraftvärmeanläggningar i industrin. För tilldelning till befintliga industrier tas inte hänsyn till produktionsökningar, varken per bransch- eller per anläggningsnivå.

Aktivitet	Tilldelning [MtCO ₂ /år]	Utsläpp basår [MtCO ₂ /år]
Järn och stål	0,17	1,18
Cement och kalk	0,79	0,79
Papper och massa	0,49	0,52

Tilldelningen totalt till befintlig industri utgör 30 % av den totala tilldelningen till befintliga anläggningar. Tilldelningen till de tre industribranscherna ovan utgör totalt 56 % av tilldelningen till befintliga industrier.

Prognoser och bakgrunden till bedömningar av BAU redovisas i Sloveniens *Operational Plan for Greenhouse Emission Reduction (OPGHG)*.

Kriterium 11

Frågan om konkurrens från länder utanför EU behandlas inte uttryckligen i fördelningsplanen.

SLOVENIEN	
Totalt avsatt mängd för nya delt.	0,2 Mton CO ₂ för perioden 2005-2007
Andel av totala tilldelningen	0,8 %
Fördelningsprincip (genuint nya)	80 % av prognostiserade utsläpp med tillämpning av BAT
Fördelningsprincip (expansion)	80 % av prognostiserade utsläpp med tillämpning av BAT
Hantering av ev. outnyttjad reserv	Auktionering
Tilldelning åt industrin	- 4 % jmf basären
Åberopar NAP:en kriterium 11	Nej

3.18.1 Status

Planen godkändes av kommissionen i juli 2004 utan anmärkningar.

3.19 Spanien

Enligt sitt åtagande i Kyotoprotokollet ska Spanien, som ett medelvärde för år 2008-2012, ha begränsat utsläppen av växthusgaser till 115 % jämfört med nivån 1990 (eller 1995 för HFCs, PFCs och SF₆). Utifrån detta har Spanien ett nationellt mål om att under perioden 2005-2007 ha stabiliserat utsläppen på 2000-2002 års nivåer, vilket betyder att det utsläppsutrymme som har att förfoga över under den inledande handelsperioden är ca 400,7 MtCO₂e/år. Med sikte på 2008-2012 får utsläppen inte överstiga 124 % av 1990 års nivå, vilket är en nivå som inkluderar upptag i sänkor (max. 2 %) och förvärvet av projektbaserade krediter (7 %) vilket är orsaken till att utsläppsmålet överstiger åtagandekvoten. Det innebär inte desto mindre ett behov av att ha minskat utsläppen med 16 % år 2010 jämfört med utsläppen år 2002.

I sin nationella allokeringsplan föreslår Spanien att utsläppsrätter motsvarande 160,3 MtCO₂ under perioden 2005-2007 årligen ska fördelas till de anläggningar i landet som omfattas av systemet för handel med utsläppsrätter. Denna siffra inkluderar de separata reserver för nya deltagare och kraftvärme som har skapats i allokeringsplanen.

Nya deltagare

En reserv på 5,42 MtCO₂/år har skapats för att tillhandahålla nya deltagare med utsläppsrätter. Det motsvarar 3,5 % av den totala mängd utsläppsrätter som landet avser att fördela. Till begreppet nya deltagare räknar man anläggningar för vilka företag har ansökt om ett nytt eller förnyat tillstånd efter den 30 september 2004. Reglerna för nya deltagare möjliggör inte för tilldelning åt anläggningar som hade ett giltigt tillstånd och har ansökt om tilldelning för den 30 september 2004. Dessa anläggningar har istället varit berättigade en tilldelning i egenskap av befintliga anläggningar inom ramen för den redan anmälda planen.

Av den totala mängden utsläppsrätter avsatta för nya deltagare ska ca 3,6 MtCO₂/år gå till industrin, varav hälften är öronmärkta för kraftvärme. Restande utrymme kommer att utgå till anläggningar för elproduktion. Därutöver finns en särskild pott på 0,92 MtCO₂/år för ny kraftvärme belägen i sektorer som inte är listade i bilaga 1 till direktivet.

Tilldelningen åt nya deltagare kommer att beräknas utifrån prognoser över koldioxidutsläpp (baserat på anläggningens kapacitet) och bästa tillgängliga teknik (BAT). Samma skalfaktor (*compliance factor*) tillämpas som för de befintliga anläggningarna i den aktuella branschen.

Om en anläggning inte har kommit i drift senast 3 månader efter det datum som är angivet i tillståndet upphör detta tillstånd att gälla, vilket innebär att de rätter som inte redan har utfärdats återförs till reserven och frigörs för andra sökanden.

Tilldelningen åt nya deltagare sker enligt *först till kvarn*. Eventuellt oförbrukade utsläppsrätter i reserven den 30 juni 2007 förverkas av staten.

Tilldelning åt industrin

Mängden utsläppsrätter att fördela till respektive industribransch har beräknats genom att extrapolera den årliga tillväxten mellan 1990-2001 i branschen utifrån de genomsnittliga utsläppen år 2000-2002. Därmed har man fastställt utsläpp år 2006 som i sin tur utgör den årliga tilldelningen till branschen under perioden 2005-2007. Denna tilldelning fördelas sedan på de ingående anläggningarna i proportion till deras utsläpp under referensperioden 2000-2002.

Anläggningar som har haft exceptionella händelser, såsom haveri, omfattande ombyggnad m.m., under perioden 2000-2002 och därför inte kan anses ha representativa utsläpp under den aktuella perioden, får en alternativ beräkningsgrund. Detsamma gäller anläggningar där man ökat kapaciteten före den 1 januari 2001 och där detta har medfört att utsläppen ökat med minst 20 % samt anläggningar som tagits i drift efter 1 januari 2003, alternativt under referensperioden men utsläppen i denna inte kan anses vara representativa för anläggningen.

I dessa fall beräknas de referensvärden som ligger till grund för tilldelningen, istället utifrån den installerade kapaciteten, specifika utsläpp från motsvarande befintliga anläggningar i den aktuella branschen och vad som är genomsnittligt kapacitetsutnyttjande.

Aktivitet	Tilldelning relativt utsläpp 2002
Järn och stål	110 %
Papper och massa	118 %
Cement	107 %
Kalk	111 %
Glas	102 %

Den spanska fördelningsplanen innehåller ingen enhetlig beskrivning av prognoser för utsläppen under de närmsta åren. För några sektorer finns prognos över hur produktion (endast pappers- och massa) eller specifika emissioner (endast glasindustrin) förväntas utveckla sig till år 2010. Därför är det omöjligt att utifrån den föreliggande planen bedöma tilldelningen utifrån ett business as usual scenario och därigenom kunna säga något om hur den föreslagna tilldelningen förhåller sig till respektive sektors behov.

SPANIEN		
Nya deltagare	Total mängd reserverad till nya deltagare	19,0 MtCO ₂ för perioden 2005-2007
	Andel av totala tilldelningen	4,0 % (inkl. reserven på 0,9 MtCO ₂ /år)
	Fördelningsprincip (genuint nya)	BAT-baserad (kapacitet)
	Fördelningsprincip (expansion)	BAT-baserad (kapacitet)
	Hantering av ev. outnyttjad reserv	Annulleras vid utgången av perioden
Ind	Tilldelning åt industrin	+ 10 % jmf basåren och – 5 % jmf BAU
	Åberopar NAP:en kriterium 11	Nej

3.19.1 Status

Planen har ännu inte behandlats färdigt av kommissionen.

3.20 Storbritannien

Storbritannien ska enligt EU:s bördefördelning ha begränsat landets årliga utsläpp av växthusgaser år 2008-2012 till 87,5 % av 1990 års nivå, vilket innebär att de utsläpp som landet förfogar över uppgår till ca 653 MtCO₂e/år under perioden. Storbritannien har emellertid ett mer ambitiöst nationellt mål om att till år 2010 ha reducerat utsläppen med 20 % jämfört med 1990 års nivå. I fördelningsplanen föreslås att utsläppsrätter motsvarande 245,4 MtCO₂/år tilldelas den handlande sektorn år 2005-2007.

Till följd av att landet har lämnat in en ansökan om att få tilldela ytterligare 19,8 MtCO₂ till sin handlande sektor ställs planen åter under kommissionens granskning, trots det godkännande man erhöll i juli 2004.

Nya deltagare

Nya deltagare som tar sina anläggningar i bruk efter 31 december 2003 men före slutet av 2007 kommer att få gratis tilldelning ur en reserv. Reservens uppgår till 56,8 MtCO₂ för perioden 2005-2007, vilket motsvarar ca 7,7 % av den totala tilldelningen av utsläppsrätter. Storleken har bestämts genom uppdaterade prognoser över energianvändningen för 43 olika sektorer.

Av innehållet i reserven för nya deltagare är 12 MtCO₂ (4 Mt/år) tänkt att utgöra ett osäkerhetsintervall. Det gör dock inte den handlande sektorns tilldelning större eftersom utrymmet är taget från energisektorns prognos vars tilldelning därför är reducerad i motsvarande mån. Rätterna kommer dock att tilldelas nya deltagare

oberoende av sektorstillhörighet. En del av reserven för nya deltagare har öronmärkts för högeffektiv kraftvärme.

Beräkning av tilldelning åt nya deltagare sker genom multiplikation av den installerade kapaciteten, utnyttjandegrad, specifik emission per enhet produkt, verknytningsgrad och en rad andra faktorer. Med hänvisning till många anläggningars komplexitet redovisas inte några riktmärken i planen vilket istället framgår i det elektroniska beräkningsverktyg som Handel- och industridepartementet har lagt ut på sin hemsida⁸.

I Storbritannien räknas följande som nya deltagare:

- *genuint nya deltagare*, etablering av ny anläggning inkl. kapacitetsökningar som gör att en existerande anläggning faller under direktivets bilaga I,
- *utvidgning* av befintliga anläggningar,
- *anläggningar som återupptar verksamhet* som stängts ner tillfälligt innan 31 december 2003 och
- *vissa förändringar i offshore-anläggningar*.

Storbritannien avser att auktionera eller sälja utsläppsrätter som finns kvar i reserven vid utgången av varje år i perioden 2005-2007. Man öppnar för möjligheten att hålla två auktioner i slutet av 2007, av vilka den första skulle hållas i god tid för att verksamhetsutövarna i sin planering skall kunna räkna in den möjlighet som auktionen innebär. Syftet med den andra auktionen skulle vara att frigöra de utsläppsrätter som återstår sedan tilldelning utfärdats till de nya deltagare som tillkommit sent under 2007.

Mängden utsläppsrätter som auktioneras får enligt direktivet inte överstiga 5 % av den totalt tilldelade mängden. Om det skulle återstå utsläppsrätter i reserven efter den sista auktioneringen år 2007 måste dessa annulleras.

Om reserven vid något tillfälle är förbrukad får tillkommande nya deltagare köpa utsläppsrätter på marknaden. Utsläppsrätter som varit avsedda för en anläggning som avvecklar sin verksamhet under perioden kommer dock att överföras reserven, vilket gör att mängden även kan öka igen efter att ha varit tömd.

Tilldelning åt industrin

Tilldelningen till den befintliga industrin är 0,1 % lägre än industrins utsläpp 1998-2002. Den totala mängden utsläppsrätter till industrin uppgår till 74,7 MtCO₂ per år och tilldelningen baseras huvudsakligen på historiska utsläpp.

Tilldelning sker först till olika branscher och undergrupper, beroende på om frivilliga avtal (*Climate Change Levy Agreements, CCLA*) har ingåtts eller inte. Tilldelningen per bransch grundas på historiska utsläpp för 2003 och hänsyn tas till prognostiserad ökning av utsläpp per bransch. Cirka 66 % av tilldelningen till

⁸ http://www.dti.gov.uk/energy/sepn/calculating_allocation.xls

befintlig industri går till anläggningar som har ingått frivilliga avtal. Tilldelningen för dessa anläggningar anpassas efter krav på minskad energianvändning, relativt eller absolut, beroende hur det är formulerat i avtalen. Detta gäller inte processutsläpp eftersom sådana inte omfattas av de frivilliga avtalen. Avtalen är under omförhandling vad gäller mål för år 2006 vilket kan orsaka förändringar i den nationella allokeringsplanen.

För tre av branscherna ser förhållandet mellan historiska utsläpp och tilldelning ut enligt följande. Alla anläggningar i dessa branscher omfattas av frivilliga avtal (CCLA).

	Utsläpp 98-02, MtCO ₂	Tilldelning, befintliga anläggningar, MtCO ₂
Massa- och pappersindustrin	3,9	4,1
Järn- och stålindustrin	19,6	16,8
Cement och kalk	11,5	11,5

Tilldelningen till befintlig industri utgör 33 % av den totala tilldelningen till befintliga anläggningar. Tilldelningen till de tre ovan nämnda industribranscherna utgör 43 % av tilldelningen till befintliga industrier i Storbritannien.

På anläggningsnivå grundar sig tilldelningen på ett genomsnitt av anläggningens utsläpp under basåren (1998-2003) med undantag för det år med lägst utsläpp. Anläggningen tilldelas sedan samma andel av sektorns utsläppsramer som dess andel av sektorns totala utsläpp under basåren.

För beräkning av prognostiserad ökning av utsläpp och BAU används prognoser (eller nyckeltal i de fall endast delar av en sektor ingår i handelssystemet) från *Updated Energy Projections* (UEP) med hänsyn till tillväxtfaktorer och särskilda prognoser för processutsläpp.

Storbritannien har lämnat in en separat ansökan till kommissionen angående tillfälligt undantag (opt-out) för vissa av de anläggningar som ingår i UK Emissions Trading Scheme eller har ingått avtal inom CCLA. Totalt handlar det om 63 anläggningar.

Kriterium 11

Den brittiska kraftindustrin förväntas kunna göra större minskningar av sina utsläpp än andra sektorer då den har relativt lite konkurrens från länder utanför EU och anses kunna vidta åtgärder till jämförelsevis låga kostnader. I NAP:en konstateras att energisektorn inte är utsatt för någon konkurrens från länder utanför EU och har därmed goda möjligheter att klara de högre marginalkostnader som följer av handelssystemet.

STORBRITANNIEN	
Total mängd reserverad för nya deltagare	57 MtCO ₂ för perioden 2005-2007
Andel av totala tilldelningen	7,7 %
Fördelningsprincip (genuint nya)	Benchmarking
Fördelningsprincip (expansion)	Benchmarking
Hantering av ev. outnyttjad reserv	Auktion
Tilldelning åt industrin	+/- 0 % jmf basåren
Åberopar NAP:en kriterium 11	Ja

3.20.1 Status

Kommissionen lämnade i juli 2004 ett villkorat godkännande av den brittiska planen. De problem som man identifierade var den bristfälliga beskrivningen av behandlingen av nya deltagare (kriterium 6) och att den lista över indikativ tilldelning till berörda anläggningar (kriterium 10) inte inkluderade de anläggningar som finns i Gibraltar.

I oktober 2004 gjorde Storbritannien en rad omfattande förändringar och tillägg i sin fördelningsplan. Den största förändringen var att man till följd av nyligen reviderade antaganden om tillväxt och utsläppsprognoser, ökade den totala mängden utsläppsrätter att fördela under perioden med 19,8 MtCO₂. Någon månad senare redogjorde man mer i detalj för de fördelningsprinciper som ska tillämpas på anläggningsnivå, inte minst behandlingen av nedläggningar och nya deltagare. Det innebär på det hela att kommissionen måste utvärdera den brittiska fördelningsplanen på nytt. Vidare har man sedan det första godkännandet av fördelningsplanen valt att tillfälligt exkludera ("opt-out") ett antal anläggningar, bl.a. 63 anläggningar som redan omfattas av det nationella systemet för handel med utsläppsrätter (UK ETS).

3.21 Sverige

Enligt EU:s bördefördelning ska Sverige, som ett genomsnitt för perioden 2008-2012, ha begränsat utsläppen av växthusgaser till 104 % av 1990 års nivå. Det betyder att utsläppen får uppgå till högst 75,0 MtCO₂/år under den första åtagandeperioden under Kyotoprotokollet. Landet har emellertid antagit ett nationellt mål avseende samma växthusgaser och målar, som innebär att utsläppen ska begränsas till 96 % av 1990 års nivå, vilket ska uppnås utan utnyttjandet av flexibla mekanismer eller sänkor. År 2001 uppgick landets utsläpp av växthusgaser till 70,5 MtCO₂.

Den svenska fördelningsplanen beskriver hur utsläppsrätter motsvarande 22,9 MtCO₂/år ska tilldelas den handlande sektorn under perioden 2005-2007.

Enligt prognoser kan de årliga utsläppen av koldioxid från den handlande sektorn komma att uppgå till ca 25,9 MtCO₂ år 2008-12⁹.

Nya deltagare

Till begreppet nya deltagare räknas en ny anläggning som inte var tagen i drift vid den tidpunkt då den nationella fördelningsplanen anmäldes till kommissionen. Även befintliga anläggningar, i vilka det sker en utvidgning av den installerade kapaciteten eller ändring av dess art eller funktion, kan klassificeras som en ny deltagare. Därmed krävs att förändringen är av en sådan natur att ett nytt tillstånd enligt miljöbalken erfordras för åtgärden.

Den reserv som har skapats för att förse nya deltagare med utsläppsrätter uppgår till 0,8 MtCO₂/år under perioden 2005-2007. Dessa rätter tilldelas enligt principen först till kvarn och själva utfärdandet kommer att ske först efter att anläggningen har tagits i drift.

För nya deltagare i form av förbränningsanläggningar som producerar el, fjärrvärme och/eller ånga tillämpas riktmärken för beräkning av tilldelningen. Det innebär att man får ett visst antal utsläppsrätter för varje GWh prognostiserad fossilbränslebaserad produktion under perioden. För el uppgår denna faktor till 265 tCO₂/GWh och för värme 83 tCO₂/GWh. Om anläggningen finns inom el- och fjärrvärmesektorn ska den framräknade tilldelningen skalas om med en faktor 0,8 vilket är densamma *compliance factor* som används för befintliga anläggningar inom samma sektor som får tilldelning baserat på historiska utsläpp. Mot bakgrund av kriterium 8 om hänsyn för energieffektiv teknik tilldelas utsläppsrätter för bränslebaserade utsläpp endast om den nya anläggningen uppfyller kraven på högeffektiva kraftvärmeverk i direktivet (2004/8/EG) om främjande av kraftvärme.

För anläggningar som inte producerar el, fjärrvärme och/eller ånga beräknas tilldelningen utifrån bästa möjliga teknik enligt den tillämpning av begreppet som finns i miljöbalken.

Tilldelning åt industrin

Vid beräkning av tilldelning åt industrin tar man hänsyn för potentialen att reducera utsläpp genom att införa en distinktion mellan s.k. råvaru- och bränslerelaterade utsläpp. Med råvarurelaterade utsläpp avses utsläpp av koldioxid som bildas från kol bundet i den råvara som ska förädlas eller där kol används för att avlägsna en icke önskvärd komponent från råvaran. Dessa utsläpp bedöms vara icke utbytbara till en rimlig kostnad i det inom den tidsram för vilken tilldelningen avser. Därigenom kan en anläggning få ett tillägg av utsläppsrätter motsvarande den prognostiserade ökningen av råvarurelaterade utsläpp. Genom detta tas hänsyn för det faktum att många processindustrier (t.ex. mineral-, gruv- järn- och stålindustrin) är mycket utsatta för utomeuropeisk konkurrens.

⁹ Siffran motsvarar prognos beräknad i Kontrollstation 2004 och är högre än den som angavs i NAP:en

Totalt utfärdas utsläppsrätter motsvarande 18,1 MtCO₂/år till industrin, varav järn- och stålindustrin får knappt hälften. Utsläppen från befintlig industri uppgick till 15,8 MtCO₂ år 2002.

	Utsläpp 98-01, MtCO ₂	Tilldelning, befintliga anläggningar, MtCO ₂
Massa- och pappersindustrin	2,3	2,3
Järn- och stålindustrin	6,3	8,0
Mineralindustrin	3,0	3,4

Den allmänna fördelningsprincipen är utsläppsbaserad grandfathering med referensperiod 1998-2001. Om en anläggning tagits i drift under denna period får den en tilldelning baserat på ett reducerat antal fördelningsgrundande år och ibland en serie som även omfattar år 2002-2003. I de fall en anläggning utsläpp under den fördelningsgrundande perioden har påverkats av en exceptionell händelse så att utsläppen blivit lägre och därmed inte är representativa för anläggningen, kan detta år exkluderas från referensperioden. Därvid krävs att de uteblivna utsläppen uppgår till minst 10 % av de genomsnittliga utsläppen under övriga år och att händelsen är av allvarlig art, t.ex. haveri eller större ombyggnation.

Med stöd i kriterium 4 gör den svenska planen möjligt för anläggningar med oundvikliga utsläppsökningar att få en extra tilldelning av utsläppsrätter. I första hand handlar det om mineraloljaffinaderier där direktiv (2003/17/EG) om kvaliteten på vissa bränslen leder till att verksamhetsutövare måste göra investeringar i anläggningen som leder till ökade utsläpp.

Kriterium 11

Planen tar hänsyn för utomeuropeisk konkurrens genom att anläggningar får utsläppsrätter för ökade råvarurelaterade utsläpp som uppstår till följd av ett ökat kapacitetsutnyttjande vid en processindustri.

SVERIGE	
Total mängd reserverad till nya deltagare	2,4 MtCO ₂ för perioden 2005-2007
Andel av totala tilldelningen	3 %
Fördelningsprincip (genuint nya)	Benchmarking (nationell resp. BAT)
Fördelningsprincip (expansion)	- " -
Hantering av ev. outnyttjad reserv	-
Tilldelning åt befintlig industri	+ 18 % jämfört med basåren
Åberopar NAP:en kriterium 11	Ja

3.21.1 Status

Planen godkändes av kommissionen i juli 2004 efter att Sverige gjort en justering i regeln för hur anläggningar kan kvalificera för tilldelning från reserven för nya deltagare.

3.22 Tjeckien

Tjeckien har inom ramen för Kyotoprotokollet åtagit sig att, som ett genomsnitt för perioden 2008-2012, ha minskat utsläppen av sex växthusgaser med 8 % jämfört med landets utsläpp år 1990. Det motsvarar en nivå på 174,9 MtCO₂e/år. Enligt den senaste inventeringen uppgick landets utsläpp till 143,7 MtCO₂e/år, vilket innebär att man har ett betydande utrymme att öka utsläppen fram till år 2008-2012.

I sin allokeringsplan föreslår Tjeckien att utsläppsrätter motsvarande totalt 107,7 MtCO₂/år ska fördelas till den handlande sektorn under perioden 2005-2007. Ingen banking, dvs. sparande av rätter, från perioden 2005-2007 till den första åtagandeperioden 2008-2012 kommer att vara möjlig¹⁰. Fördelningen sker utan kostnad och ett flertal reserver skapas för att uppmärksamma t.ex. kraftvärme (1,6 MtCO₂/år), tidiga åtgärder (3,1 MtCO₂/år) och kompensation för onormala temperaturförhållanden under den fördelningsgrundande perioden. Den generella fördelningsprincipen är utsläppsbaserad grandfathering med utgångspunkt i ett genomsnitt av de två år med högst utsläpp under perioden 1999-2001. Detta värde är sedan uppjusterat för samtliga anläggningar mot bakgrund av prognostiserad tillväxt t.o.m. år 2007 inom respektive sektor. Därutöver finns ett visst utrymme för att istället förhandla sig till en tilldelning om de allmänna fördelningsprinciperna kan påvisas vara "diskriminerande" för företaget.

Nya deltagare

En reserv på totalt 3,0 MtCO₂/år har skapats för nya deltagare. Storleken på denna reserv är ett resultat av bl.a. diskussioner med branschföreträdare inom industrin. Tilldelning ur reserven utfärdas till helt nya anläggningar och anläggningar inom vilka det sker en utvidgning som föranleder ett förnyat tillstånd.

Tilldelning för nya deltagare beräknas med utgångspunkt i benchmarking. De riktmärken som tillämpas utgår från bästa tillgängliga teknik (BAT) och tidigare godkända utsläppsprognoser där sådana har varit tillgängliga. Samma beräkningsgrund används för helt nya anläggningar och befintliga anläggningar som expanderar. Om utfallet av beräkningen för ny deltagare överstiger den tilldelning som anläggningen hade varit berättigad till enligt gällande fördelningsprincip utan hänsyn för expansion, får anläggningen en tilldelning ur reserven motsvarande denna diskrepans. Leder det däremot till en lägre tilldelning får anläggningen ändå behålla den grundtilldelning som anläggningen hade fått utan den aktuella expansionen.

Extra tilldelning från reserven för nya deltagare kan även utgå till anläggningar som övertar produktion och därmed ersätter anläggningar som inte omfattas av handeln med utsläppsrätter på grund av att de understiger gällande kapacitetsgränser.

¹⁰ Det tjeckiska parlamentet har senare öppnat för möjligheten till banking i samband med implementeringen av direktivet i tjeckisk lag

Den föreslagna behandlingen av nya deltagare ska enligt uppgift inte leda till att någon ny anläggning får fler utsläppsrätter än vad som erfordras för att täcka de egna prognostiserade utsläppen.

Eventuellt kvarvarande utsläppsrätter i reserven kommer att säljas på en auktion i slutet av mars i det år som respektive delmängd var avsedd för. Om en anläggning avvecklar sin verksamhet och därmed får sitt tillstånd upphävt, kommer den mängd utsläppsrätter som ännu inte har tilldelats anläggningen att annulleras.

Tilldelning åt industrin

Den totala mängden utsläppsrätter att fördela till industrin är fastställd med utgångspunkt i prognostiserad tillväxt för respektive bransch till år 2007 och de historiska utsläppen år 1999-2001. Koefficienter för olika branschers tillväxt har beräknats utifrån data och analyser från de tjeckiska motsvarigheterna till SCB, Näringsdepartementet och branschorganisationer. Samma metodik har använts för alla anläggningar, det enda som skiljer är tillväxtfaktorerna. Av den föreslagna tilldelningen får energisektorn drygt 2/3 av utsläppsrätterna och industrin resterande del.

Både bonus för kraftvärme och tillägg för korrigerande för icke-representativa temperaturförhållanden i den fördelningsgrundande perioden, utfärdas genom ett särskilt ansökningsförfarande. Reservan för kraftvärme på 3,1 MtCO₂/år tilldelas anläggningar genom att de får utsläppsrätter motsvarande 430 tCO₂ per GWh elektricitet som producerades i kraftvärmeläge år 2003. Tilldelning ur reserven för korrigerande av graddagar sker genom att fjärrvärmeanläggningar får 7 rätter per TJ värme som producerades år 2003. Visar det sig att efterfrågan blir så hög att dessa reserver inte skulle räcka, givet de föreslagna riktmärkena, kommer tillägget att justeras nedåt likformigt för samtliga sökanden.

Prognosen för branscherna består av summan av prognostiserade förbrännings- och processrelaterade utsläpp och beräknas som utsläppen under de två år med högst utsläpp under den fördelningsgrundande perioden 1999-2001 multiplicerat med koefficienterna i nedanstående tabell.

Tilldelning per bransch i förhållande till utsläpp år 2000 [%] och koefficienter för beräkning av tillväxt 2000-2006		
Aktivitet	Tilldelning relativt utsläpp 2000 [%]	Koefficient för tillväxt 2000-2006
Järn och stål	+35,5	1,42
Koksverk	+34,7	1,42
Papper och massa	+30,3	1,36
Cement	+11,3	1,17
Kalk	+42,6	1,49
Glas	+30,6	1,36

Om utsläppen från en anläggning år 2003 översteg de utsläpp som beräknats för referensperioden, dvs. 1999-2001 med undantag för det år med lägst utsläpp, med

mer än 10 %, eller sektorns tillväxt under samma period med minst 1 %, ska denna skillnad läggas till anläggningens referensutsläpp. Motsvarande förfarande tillämpas om en markant utsläppsökning är förväntad med avseende på år 2004.

Anläggningar som kan visa att man har vidtagit tidiga åtgärder, i form av investeringar i utsläppsreducerande teknik efter år 1990, kan ansöka om en extra tilldelning från reserven för "early action" på totalt 3,1 MtCO₂/år. Den utsläppsbesparing som åtgärden har ledat till måste vara verifierbar och uppgå till minst 5 % av de annars avgivna utsläppen enligt *business as usual*. Tillägget beräknas genom differensen mellan den genomsnittliga emissionsfaktorn under två sekventiella år i perioden 1990-98 och den genomsnittliga emissionsfaktorn för de två valda åren i den fördelningsgrundande perioden 1999-2001, multiplicerat med den årliga produktionen under antingen den första eller andra använda tvåårsperioden, beroende på vilken som är lägst.

Givet att samtliga verksamhetsutövare inom en industribransch ingår en gemensam överenskommelse, kan de under vissa förutsättningar få tillämpa andra principer för att fördela den mängd utsläppsrätter som har tillskrivits branschen. Det krävs dock att alla aktörer har anslutit sig helt frivilligt och att de kriterier branschen väljer att tillämpa är transparenta och icke-diskriminerande.

Det faktum att samtliga anläggningar i en bransch får ett samma procentuella tillägg, utifrån den prognostiserade tillväxten i den aktuella branschen, gör att vissa anläggningar gynnas och andra missgynnas, eftersom alla inte genomgår samma utveckling. För anläggningar som kan påvisa att deras specifika utveckling avviker väsentligt från det som är antaget för den sektor till vilken anläggningen hör, har möjlighet att inleda individuella förhandlingar med staten om en extra tilldelning ur reserven för nya deltagare. Detta gäller företag som trots grundtilldelningen och tillägg från tillämpningen av bonussystemen för early action, kraftvärme och "onormala" temperaturförhållanden, inte har fått en tilldelning som når upp till behovet av utsläppsrätter vid den aktuella anläggningen år 2005-2007.

TJECKIEN	
Total mängd reserverad till nya deltagare	9,0 MtCO ₂ för perioden 2005-2007
Andel av totala tilldelningen	2,8 %
Fördelningsprincip (genuint nya)	Benchmarking (BAT)
Fördelningsprincip (expansion)	Benchmarking (BAT)
Hantering av ev. outnyttjad reserv	Auktion
Tilldelning åt industrin	+ 32 % jmf basåren
Åberopar NAP:en kriterium 11	Nej

3.22.1 Status

Planen har ännu inte behandlats färdigt av kommissionen.

3.23 Tyskland

Enligt EU:s bördefördelning ska Tyskland som ett genomsnitt för åren 2008-2012 ha begränsat sina utsläpp av växthusgaser till 79 % av 1990 års nivå. Det innebär att den mängd utsläpp som landet förfogar över uppgår till ca 962 MtCO₂e/år. År 2001 var de nationella utsläppen ca 874 MtCO₂e, dvs. 14 % lägre än utsläppen år 1990. Enligt fördelningsplanen ska utsläppsrätter motsvarande 499 MtCO₂ tilldelas den handlande sektorn i Tyskland, inklusive reserven för nya deltagare. Det är 2 MtCO₂ lägre än de faktiska utsläppen under basåren 2000-2002, varför tilldelningen utgör en reduktion i absoluta tal relativt senast tillgänglig statistik.

Nya deltagare

Som nya deltagare räknas anläggningar som tas i bruk efter 1 jan 2005 och expansion av befintlig verksamhet. Dessa får en tilldelning ur en reserv som inför perioden 2005-2007 uppgår till ca 3 MtCO₂/år.

Beräkning av tilldelning åt nya deltagare sker med utgångspunkt i riktmärken och BAT. Tyskland uppmärksammar att riktmärken bara är tillämpbara på tillräckligt homogena produkter men genom att sådana så långt det är möjligt definieras för olika produktgrupper menar man att hänsyn tas till bl.a. konkurrens och användning av ren teknik. Utgångspunkten för riktmärken är specifika utsläpp per produkt enhet för jämförbara produkter, anläggningens kapacitet, det planerade kapacitetsutnyttjandet för respektive anläggning då den används som mest och hur stor del av handelsperioden som återstår.

Riktmärken kommer under 2005-2007 att användas för följande produktgrupper;

- El
- Hetvatten
- Processånga
- Cementklinkers
- Förpackningsglas (Behälterglas)
- Planglas (Flachglas)
- Murtegel
- Taktegel

För elproduktion gäller att utsläppsrätter tilldelas motsvarande 750 gCO₂/kWh men aldrig mer än vad som behövs vid anläggningen, dvs. inget initialt överskott medges. Gaseldade kraftverk ska dock alltid få minst 365 gCO₂/kWh även om den specifika emissionen vid anläggningen är lägre. En additionell bonus utgår till kraftvärme motsvarande 27 gCO₂/kWh.

Tilldelningen till kraftvärmesektorn sker, förutom de ovan angivna riktmärkena, även utifrån en särskild princip som innebär att anläggningen erhåller ett tillägg på 27 tCO₂/GWh utöver vad övrig el- och värmeproduktion får. För befintliga anläggningar gäller emellertid att denna bonus inte lämnas i de fall anläggningen

redan har fått tilldelning utifrån skalfaktor 1,0 till följd av en eller flera godkända tidiga åtgärder.

För nya deltagare vars produktion inte är lämpad för riktmärken kommer tilldelningen att beräknas utifrån en anläggnings-specifik bedömning vad BAT kan motsvara.

Tyskland inför en övergångsregel som ger möjlighet att under fyra år föra över utsläppsrätter från nedlagda äldre anläggningar till nya anläggningar. Detta kan även ske även om anläggningarna ägs av olika verksamhetsutövare och möjligheten finns i fyra år för den nya anläggningen. Regeln för med sig att behovet av utsläppsrätter för nya deltagare inom kraftvärmesektorn beräknas minska med 9 MtCO₂ under perioden 2005-2007. Vidare skapas en övergångsregel pga. planerad avveckling av kärnkraftsanläggningar, vilken innebär en kompensation om 1,5 MtCO₂/år under perioden 2005-2012.

Vidare utlovas att nya anläggningar skall få tilldelning med tillämpning av en skalfaktor "Erfüllungsfaktor" (*compliance factor*) på 1,0 under de närmsta 14 åren. Det är oklart hur en tilldelningsfaktor kan garanteras för så lång tid med tanke på att systemet är föränderligt och såväl åtagandena som kriterierna för fördelningen kommer att förändras.

Tilldelning åt industrin

Den planerade tilldelningen innebär en minskning av utsläppen i absoluta tal jämfört med basåren (medelvärde 2000-2002) med 0,4 %. För befintliga anläggningar uppgår minskningen till 1 % och till grund för beräkning av tilldelningen ligger historiska utsläpp år 2000-2002.

Industribranscher särbehandlas inte på annat sätt än att tilldelningen inte motsvarar krav på reduktion av processutsläpp. Processutsläppen utgör idag 61 MtCO₂, vilket är ca 12 % av den handlande sektorns totala utsläpp.

Planen tar hänsyn till vidtagna åtgärder (*early action*) vid tilldelning på anläggningsnivå. Anläggningar som tagits i drift mellan 1994 och 2002 eller som väsentligt moderniserats under denna period ingår i denna kategori. Med *väsentligt* avses en minsta procentuell minskning av de specifika utsläppen. Omkring 23 % av dagens utsläpp kommer från anläggningar som blir föremål för tilldelning basera på hänsyn för tidiga åtgärder. Tilldelningen sker i dessa fall helt på historiska utsläpp utan någon *compliance factor*.

För övriga anläggningar sker tilldelningen baserat på historiska utsläpp med en minskning av cirka 2,5 %. Hänsyn tas inte till produktionsökningar som beror på ökat kapacitetsutnyttjande, varken på branschnivå eller för enskilda anläggningar.

Kriterium 11

Frågan om konkurrens från länder utanför EU behandlas inte uttryckligen i fördelningsplanen.

TYSKLAND	
Total mängd reserverad till nya deltagare	3,0 MtCO ₂ /år (exkl. övriga reserver)
Andel av totala tilldelningen	0,6 %
Fördelningsprincip - genuint nya	Produktionsbaserad benchmarking
Fördelningsprincip – expansion	Produktionsbaserad benchmarking
Hantering av ev. outnyttjad reserv	Annulleras
Tilldelning åt industrin	-
Åberopar NAP:en kriterium 11	Nej

3.23.1 Status

Kommissionen lämnade i juli 2004 ett villkorat godkännande av planen. De problem man identifierade handlade uteslutande om den omfattande tillämpning av ex-post justering som planen innehöll. Det tyska förslaget var t.ex. att anläggningar som kraftigt minskar sitt behov av utsläppsrätter, inte producerar i kraftvärmeläge trots att de fått tilldelning ur reserven som syftar till att främja kraftvärme eller lämnar uppgifter vid beräkningen av tilldelning för nya deltagare som visar sig kraftigt avvika från det faktiska utfallet, skulle få sin tilldelning justerad i efterhand. Kommissionen menar att det strider mot kriterium 10 att i efterhand göra justeringar för de anläggningar som finns i NAP-table. För nya deltagare, vars tilldelning inte redovisas i fördelningsplanen eller NAP-table, vill kommissionen heller inte medge någon ex-post justering, med hänvisning till att det skulle missgynna dem gentemot befintliga anläggningar. Detta trots det faktum att principerna för tilldelning är fundamentalt annorlunda för nya deltagare och att den föreslagna korrigeringen kan leda till antingen en högre eller lägre tilldelning beroende på vad vilken produktionsdata anläggningen de facto uppvisar, vilket t.ex. skulle undanröja risken för överallokering och förekomsten av missbruk genom att vid ansökan om tilldelning överdriva sina produktionsplaner.

Tyskland har till följd av kommissionens utlåtande tagit ärendet vidare till Europadomstolen den 20 september 2004.

3.24 Ungern

Enligt sitt åtagande i Kyotoprotokollet ska Ungern, som ett medelvärde för åren 2008-2012, begränsa sina utsläpp av växthusgaser till 94 % jämfört med nivån på de genomsnittliga utsläppen år 1985-1987. Det innebär att den mängd utsläpp av växthusgaser som står landet till förfogande år 2008-2012 uppgår till 105 MtCO₂e/år. Till följd av strukturella förändringar i den ungerska ekonomin har utsläppen minskat i landet och år 2001 uppgick utsläppen till 79,5 MtCO₂e. Ungern förutspår en kraftig ökning av produktionen, vilket beräknas föra med sig

ökade utsläpp av växthusgaser till en nivå motsvarande 97,2 MtCO₂e/år under perioden 2008-2012.

Ungern har föreslagit en tilldelning på totalt 89,7 MtCO₂ under perioden 2005-2007, vilket ska fördelas till den handlande sektorn i portioner om: 29,6 MtCO₂ (2005), 29,8 MtCO₂ (2006) och 30,4 MtCO₂ (2007). Dessa siffror är konstruerade utifrån de prognostiserade utsläppen år 2005-2007 och inkluderar bl.a. reserverna för nya deltagare (totalt 1,8 MtCO₂) och "early action" (totalt 0,5 MtCO₂). Den totala siffran inkluderar även 2,2 MtCO₂ som kommer att auktioneras ut av den ungerska staten, motsvarande 2,5 % av den totala fördelningen. Intäkten kommer att användas för statliga initiativ inom ramen för utsläppsreducerande åtgärder och som stöd för användning av förnybara energikällor.

Nya deltagare

Ungern har skapat en reserv för nya deltagare som uppgår till ca 2 % av den totala mängden utsläppsrätter. Det finns enligt NAP:en tre kategorier av nya deltagare, nämligen (i) anläggningar vars aktivitet och kapacitet gör att den omfattas av direktivet med som ansöker om ett nytt tillstånd efter deadline, (ii) anläggningar som redan innehar ett tillstånd men där en väsentlig ökning av den installerade kapaciteten sker och (iii) anläggningar som ökar sina utsläpp med mer än 10 % jämfört med referensutsläppen, till följd av tvingande lagstiftning.

En anläggning som uppfyller kraven på att vara ny deltagare enligt (i)-(ii) kan, istället för att ansöka om en tilldelning från reserven, begära att få den tilldelning som en anläggning som lägger ner motsvarande produktion annars hade varit berättigad till. Det krävs emellertid att det är samma verksamhetsutövare som ansöker om överföringen, att anläggningarna finns inom samma sektor, att de båda omfattas av handelssystemet samt att ansökan inkommer senast 6 månader efter att den gamla anläggningen läggs ner. Som nedläggning räknas i allmänhet även de fall där aktivitetsnivån i termer av årlig produktion minskar till mindre än 10 % av nivån under föregående år.

Nya deltagare får en tilldelning som beräknas utifrån värden för bästa tillämpade (eller tillgängliga) teknik i landet, vilka finns specificerade i den nationella lagstiftning som reglerar handelssystemet. Denna ansats förväntas ge incitament att välja teknik som ger upphov till lägre utsläpp än motsvarande befintliga anläggningar. Den totala mängd utsläppsrätter som gruppen nya deltagare är berättigad fördelas sedan på de berörda anläggningarna utifrån hur stora individuella anspråk de gör på reserven. Anspråket definieras dels av de riktmärken som används och dels av företagets produktionsprognos godkänd av den behöriga myndigheten. Enligt formlerna ska en anläggning få en andel av den framräknade mängden för ett visst år som motsvarar det egna anspråket i förhållande till det totala anspråket från samtliga anläggningar.

Om den mängd rätter som är avsatt för år 2005 inte blir helt förbrukad, överförs resterande mängd till potten för år 2006. På motsvarande sätt kan rätter föras över från potten för år 2006 till år 2007. Eventuellt oförbrukade utsläppsrätter efter detta kommer att tillföras den mängd utsläppsrätter som ska auktioneras.

2005: 897 ktCO ₂
2006: 598 ktCO ₂
2007: 299 ktCO ₂

Tilldelning åt industrin

Fördelningen av utsläppsrätter på anläggningsnivå grundar sig på beräkningen av referensutsläpp. Av den totala mängd som har tillskrivits branschen får anläggningen en tilldelning som motsvarar sin andel av branschens totala referensutsläpp. Referensutsläppen beräknas på grundval av förbrännings- respektive processrelaterade utsläpp vilket sker utifrån faktiska utsläpp eller prognostiserad produktion beroende på när anläggningen togs i drift och till vilken bransch den hör.

Om en anläggning uppfördes, utvidgade den installerade produktionskapaciteten eller konverterade till kraftvärmeförbrukning efter den 1 januari 1998 tillämpas ett reducerat antal beräkningsgrundande år. Om anläggningen tagits i drift före år 1998 beräknas referensutsläppen som ett medelvärde av utsläppen år 1998-2003 med undantag för det år med lägst utsläpp. Flera sektorer har specialregler för hur referensutsläppen ska beräknas. För gaseldade turbiner i kombi-cykel ökas de beräknade referensutsläppen med 3,2 %. För tegelbruk gäller att referensperioden inte börjar förrän 2001 och för cementindustrin beräknar man tilldelningen utifrån anläggningens andel av den planerade produktionen av cement år 2004. Kalkverk får en tilldelning i proportion till sin förbrukning av kalksten år 2003 efter justering för exceptionella händelser.

Tilldelning per bransch i förhållande till utsläppen år 2002 och prognostiserade utsläpp 2005-2007		
Aktivitet	Tilldelning relativt utsläpp 2002 [%]	Tilldelning relativt prognos 05-07 [%]
Järn- och stålverk, koksverk, gruvor	+ 6,3	- 5,1
Papper och massa	+ 21,6	- 5,1
Cement och kalk	+ 19,9	- 5,1
Glas	- 0,3	-5,1

Samtliga sektorer får en tilldelning i linje med dess prognos. Att mängden i tabellens högra kolumn är lägre än *business as usual* beror på att auktionerade rätter samt reserver för nya deltagare och tidiga åtgärder har dragits bort.

I de fall masugnsgas från järn- och stålindustrin förbränns i en energianläggning har de utsläppsrätter som de historiska emissionerna från denna gas berättigar till, fördelats mellan de båda anläggningarna. Den formel som ska användas för detta implicerar att förbränningsanläggningen får rätter motsvarande mängden levererad masugnsgas multiplicerat med emissionsfaktorn för naturgas. Järnverket får istället en tilldelning motsvarande skillnaden, dvs. mängden masugnsgas multiplicerat med differensen mellan emissionsfaktorerna för masugnsgas och naturgas.

Utsläppsrätter motsvarande 0,54 MtCO₂ har avsatts i en reserv för att kompensera aktörer för tidiga åtgärder (eng. *early action*) vilka består i att företaget har gjort investeringar som minskat utsläppen mellan den 1 jan 2002 och anläggningens referensperiod. Tillägget beräknas genom att man tar differensen mellan koldioxidintensiteten före och efter investeringen, multiplicerat med anläggningens produktion under referensperioden.

UNGERN	
Total mängd reserverad till nya deltagare	1,8 MtCO ₂ för perioden 2005-2007
Andel av totala tilldelningen	2,0 %
Fördelningsprincip - genuint nya	Benchmarking (BAT alt. nationella)
Fördelningsprincip – expansion	Benchmarking (BAT alt. nationella)
Hantering av ev. outnyttjad reserv	Läggs till potten som auktioneras
Tilldelning åt industrin	+ 44 % jmf basåren och -2 % jmf BAU
Åberopar NAP:en kriterium 11	Nej

3.24.1 Status

Planen har ännu inte behandlats färdigt av kommissionen.

3.25 Österrike

Österrike ska enligt EU:s bördefördelning begränsa sina utsläpp av växthusgaser år 2008-2012 till 87 % av 1990 års nivå. Det innebär att det utrymme som står landet till förfogande uppgår till ca 67,9 MtCO₂/år under den första åtagandeperioden. År 2002 uppgick landets utsläpp av växthusgaser till totalt 84,6 MtCO₂. Fördelningsplanen föreslår att utsläppsrätter motsvarande 33,2 MtCO₂/år fördelas till den handlande sektorn i Österrike.

Nya deltagare

Som nya deltagare betraktar man genuint nya anläggningar samt ändring eller utvidgning av befintliga anläggningar. Vid beräkning av tilldelningen tas hänsyn till följande faktorer;

- anläggningens beviljade kapacitet
- den genomsnittliga kapacitetsutnyttjandet i branschen
- anläggningens förväntade kapacitetsutnyttjande under perioden
- anläggningens förväntade utsläpp under antagande om användning av BAT

Om en verksamhet upphör skall den inte tilldelas utsläppsrätter för resterande år i perioden. Dessa utsläppsrätter skall istället tillskrivas reserven för energi- respektive industrisektorn, beroende på vilken sektor den nedlagda verksamheten tillhörde. Det betyder att reserven kan komma att fyllas på under perioden.

Om en anläggning läggs ner kan verksamhetsutövaren ansöka om att få använda de utsläppsrätter den uttjänade anläggningen varit berättigad, för att täcka ökade

utsläpp i en ny anläggning eller en befintlig anläggning som utvidgar kapaciteten. När reserven är slut placeras sökanden på väntelista för att få del av eventuella utsläppsrätter som frigörs när någon annan anläggning lägger ner verksamheten.

Reserven för nya deltagare uppgår till drygt 1 % av den totala mängden utsläppsrätter, vilket motsvarar ca 1 MtCO₂ för den treåriga handelsperioden. Dessa utsläppsrätter delas in i två potter där den ena är tillgänglig för energisektorn och den andra för industrisektorn. Reservens fördelning kommer att göras efter principen *först till kvarn*. Denna indelning i två olika potter kan komma att begränsa tillgången på utsläppsrätter för nya deltagare inom den ena eller den andra sektorn, även om det finns utrymme kvar totalt sett.

Ansökan om tilldelning ur reserven kan göras t.o.m. 30 september 2007. Om det därefter återstår utsläppsrätter ska dessa auktioneras ut varpå förtjänsten används i det statliga CDM/JI-programmet.

Tilldelning åt industrin

Tilldelningen baserar sig i allmänhet på historiska utsläpp. Ett stort antal faktorer ingår i beräkningen av tilldelningen för respektive anläggning. Hänsyn tas till produktionsökning per bransch, men inte på anläggningsnivå. Stålverk särbehandlas genom att processutsläpp behandlas i särskild ordning. Generellt ingår en korrektionsfaktor (*compliance factor*) på 0,979 för hela industrin.

Industrisektorn, inklusive dit förlagda energianläggningar, får utsläppsrätter motsvarande en ökning av utsläppen med 19 % jämfört med utsläppen under basåren. Tilldelningen till befintlig industri är 20,5 MtCO₂ per år under handelsperioden. Den största tilldelningen i industrisektorn (11,36 MtCO₂) tillfaller stålverket Voestalpine som får en tilldelning som är 24 % större än de nuvarande utsläppen. Tilldelningen till övrig industri är 13 % större än utsläppen under basåren.

Fördelningsprinciperna är flexibla och hänsyn tas till t.ex. branschvisa tillväxtfaktorer och processutsläpp för vilka någon *compliance factor* inte påförs. Vidare tas hänsyn till möjligheter att minska utsläppen genom en faktor som relaterar till bränslets koldioxidintensitet. Särskild hänsyn tas även till industrins spillvärmeleveranser.

	Tillväxtfaktor	Tilldelning	Antal
Järn och stål (Voestalpine)	-	11,365	5
Järn och stål (övrigt)	1,320	0,0644	4
Massa och papper	1,014	2,3725	25
Cement	1,101	2,588	8

Tilldelningen till ovanstående tre branscher utgör ca 80 % av den totala tilldelningen till industrin. Tilldelningen av utsläppsrätter till befintlig industri utgör ca 62 % av tilldelningen till befintliga anläggningar.

Kriterium 11

I den österrikiska fördelningsplanen anges att viss hänsyn till konkurrensaspekter har tagits genom att tilldelningen beaktar de prognostiserade utsläppen och genom att en reserv skapats för nya deltagare. Österrike menar emellertid att konkurrensfrågan bättre hanteras genom andra politiska instrument än fördelningen av utsläppsrätter.

ÖSTERRIKE	
Total mängd reserverad till nya deltagare	1 MtCO ₂ för 2005-2007
Andel av totala tilldelningen	1 %
Fördelningsprincip - genuint nya	Kapacitetsbaserad tilldelning (BAT)
Fördelningsprincip – expansion	- " -
Hantering av ev. outnyttjad reserv	Auktion (förtjänsten till nationellt JI/CDM-program)
Tilldelning åt industrin	+15% jmf basåren och -4% jmf BaU 2005-2007
Åberopar NAP:en kriterium 11	Nej

3.25.1 Status

Kommissionen lämnade den 7 juli 2004 ett villkorat godkännande av den österrikiska planen efter att landet hade reducerat tilldelningen för perioden med drygt 0,3 MtCO₂. Det problem man såg med fördelningsplanen var en regel om ex-post justering gällande anläggningar som lägger ner sin verksamhet under perioden.

4 Jämförande tabeller

	Finland	Tyskland	Luxemburg	Österrike	Irland	Holland	Sverige	Danmark	Litauen	Slovenien	UK
Handlande sektorn utsläpp basår, Mt CO2	36,7	501	2,6 ¹¹	28,5	20,9	89,5	20,1	32	9,26 ¹²	9,055 ¹³	245,9 ¹⁴
BAU do	-	-	3,7	34,8	23,2	101,2	-	39,3	-	9,54	247,2
Tilldelning totalt	45,5	499	3,5	33,2	22,6	98,3	22,9	33,5	14,17	8,78	245,3
Tilldelning befintliga anläggningar	44,7	496	3,1	32,9	21,9	94,3	21,1	30,9	13,5	8,71	226,4
Industrin utsläpp basår, Mt	17,9	-	-	17,2	4,15	-	15,4	9,2	3,57 ¹²	2,68	74,8
BAU do	-	-	-	21,3	-	-	-	9,9	-	2,68	-
Tilldelning befintliga anläggningar do	20,4	-	-	20,5	4,5	-	17,5	9,2	5,63	2,57	74,7
Basår	98-02	00-02	98-02 (2 valfria år)	98-00 (valmöjl)	02-03	01-02	98-01	98-02	98-02 (exkl. lägsta)	99-02 (högsta väljs)	98-03 (lägsta exkl)
Industrins utsläpp av total basår, %	49	-	-	60	20	-	73	29	39	-	30
Tilldelning befintlig industri av total för befintliga anläggningar, %	46	-	-	63	21	-	82	30	42	30	33

¹¹ Gäller år 2002

¹² Gäller år 1998

¹³ Gäller år 1999

¹⁴ Gäller år 1998-2002

	Finland	Tyskland	Luxemburg	Österrike	Irland	Holland	Sverige	Danmark	Litauen	Slovenien	UK
Tilldelning till de tre branscherna ¹⁵ av total befintlig industri, %	-	-	-	80	98	-	75	Ca 1/3	-	56	43
Tilldelning totalt i förhållande till utsläpp basår, %	+22	-1	+19	+6	+5	+5	+14	-3	+53	-3	+/- 0
Tilldelning industri i förhållande till industrins utsläpp basår	+14	-	-	+15	+10	-	+18	0	+58	-4	+/- 0
Tot tilldelning jmf med BAU	-	-	-5	-6	-2	+/-0	-	-15	-	-	-
Tilldelning befintlig industri jmf BAU industrin	-	-	-	-4	-	-	-	-7	-	-	-
Särbehandling processutsläpp	J	J	J	J	N	J	J	N	N	J	N
Tilldelningsprincip historiska/benchmarking	Hist	Hist	Hist	Hist	Hist	Hist/ benchm.	Hist	Hist	Hist	Hist/ benchm.	Hist
Vidtagna åtgärder (early action)	N	J	N	N	N	J	N	N	N	N	N
Valbara år	N	N	J	J	J	N	N	N	N	N	N
Anläggningsprognos	J	N	N	N	N	N	J	N	N	N	N
Branschutzveckling	N	N	J	J	N	J	N	N	J	N	J

¹⁵ Järn och stål-, cement- samt pappers- och massaindustrin

Jämförelse av tilldelning till industrin i de olika länderna

	Portugal	Lettland	Slovakien	Frankrike	Sverige	Spanien	Tjeckien	Ungern	Italien	Malta	Polen
Handlande sektorn utsläpp basår, MtCO ₂	36,6 ¹⁶	-	26,5	-	20,1	154,9	89,0 ¹⁷	29,4 ¹⁶	224 ¹⁷	2,0 ¹⁸	219,8
BAU do	38,8	-	-	-	-	169,8	103,7	29,9	-	2,9	263,0
Tilldelning totalt	38,9	6,4	35,5	125,2	22,9	160,3	107,7	29,2	240,7	2,9	286,2
Tilldelning befintliga anläggningar	35,8	4,1	34,8	115,8	21,1	154,9	104,7	28,4	201,8	2,2	266,4
Industrin utsläpp basår, MtCO ₂	9,6	-	-	-	15,4	73,9	24,3 ¹⁶	7,7 ¹⁷	91,4	0,0	53,2
BAU do	-	-	-	-	-	77,4	33,6	9,3	-	0,0	69,8
Tilldelning befintliga anläggningar do	9,6	0,9	20,8	74,7	17,5	70,3	32,1	11,1	99,7	0,0	74,8
Basår	00-03 (två högsta)	97	1990-02 (förhandl)	Varierar mellan 96 - 02	98-01	00-02	99-01 exkl. lägsta	98-03 (varierar)	00-03 exkl lägsta	-	99-02
Industrins utsläpp av total basår, %	27	-	-	-	73	43	27 ¹⁶	26 ¹⁷	41	0	24
Tilldelning befintlig industri av total för befintliga anläggningar, %	27	22	60	65	82	45	31	39	49	0	28
Tilldelning till de tre branscherna ¹⁹ av total befintlig industri, %	81	88	65	61	75	62	58	51	64	0	48

¹⁶ Gäller år 2002

¹⁷ Gäller år 2000

¹⁸ Gäller år 2003

	Portugal	Lettland	Slovakien	Frankrike	Sverige	Spanien	Tjeckien	Ungern	Italien	Malta	Polen
Tilldelning totalt i förhållande till utsläpp basår, %	+2	-	+31	-	+ 14	+ 3	+ 21	- 1 ²⁰	-10	+ 85	+30
Tilldelning industri i förhållande till industrins utsläpp basår	+6	-	-	-	+18	+ 10	+ 32	+ 44	+9	-	+41
Tot tilldelning jmf med BAU	+/- 0	-	-	-	-	- 6	+ 4	- 3	-	-	+9
Tilldelning befintlig industri jmf BAU industrin	-	-	-	-	-	- 5	-	- 2	-	-	+7
Särbehandling processutsläpp	J	N	N	J	J	J	N	J	N	N	J
Tilldelningsprincip historiska/benchmarking	Hist	Hist	Hist/BM	Hist/BM	Hist	Hist	Hist	Hist	Hist	Hist	Hist
Vidtagna åtgärder (early action)	N	J	J	J	N	N	J	J	J	N	J
Valbara år	J	N/J	N21/J22	N/J	N	N	J	J	N	N	N
Anläggningsprognos	N	N	J	N	J	N	N	N	N	J	N
Branschutveckling	J	N	J	J	N	J	J	J	J	J	J

¹⁹ Järn och stål-, cement- samt pappers- och massaindustrin

²⁰ Inkluderar inte mängd avsedd för auktion

²¹ Anläggningar vars utsläpps av koldioxid utgör mer än 0,5 % av de nationella utsläppen.

²² Anläggningar vars utsläpps av koldioxid utgör mindre än 0,5 % av de nationella utsläppen.

Jämförelse av tilldelning till industrin i de olika länderna

	Brysselregionen	Flamländska regionen	Vallonregionen	Cypern	Estland	Grekland
Handlande sektorn utsläpp basår, Mton	0,078	-	26,7	4,4 ²³	12,0 ²³	
BAU do	0,098	43,5 ²⁴	26,7	5,7	-	
Tilldelning totalt	0,093	35,2	28,1	5,7	21,6	
Tilldelning befintliga anläggningar	0,086	32,7	27,6	5,7	20,9	
Industrin utsläpp basår, MtCO2	0,047	-	19,5	1,5 ²⁰	-	
BAU do	0,055	20,6	-	1,8	-	
Tilldelning befintliga anläggningar do	0,050	19,5	20,2	1,7	1,2	
Basår	01-03	2003	2000	-	00-03	
Industrins utsläpp av total basår, %	61		72	34 ²⁰	-	
Tilldelning befintlig industri av total för befintliga anläggningar, %	58	60	73	31	6	
Tilldelning till de tre branscherna ²⁵ av total befintlig industri, %	0	-	66	27	84	
Tilldelning totalt i förhållande till utsläpp basår, %	+10	-	+3	+31	+80	

²³ Gäller år 2002

²⁴ Med BAU avses ett scenario i frånvaro av Benchmarkingavtal.

²⁵ Järn och stål-, cement- samt pappers- och massaindustrin

	Brysselregionen	Flamländska regionen	Vallonregionen	Cypern	Estland	Grekland
Tilldelning industri i förhållande till industrins utsläpp basår	+6	-	+4	+19	-	
Tot tilldelning jmf med BAU	-12	-19	+5	+/-0	-	
Tilldelning befintlig industri jmf BAU industrin	-9	-5	-	-2	-	
Särbehandling processutsläpp	N	J	N	N	N	
Tilldelningsprincip historiska/benchmarking	Hist	BM	BM-avtal	Progn	Hist/Progn	
Vidtagna åtgärder (early action)	J	J	N	N	J	
Valbara år	J	N	N	N	J	
Anläggningsprognos	J	J	J	J	N	
Branschutzveckling	J	J	N	J	J	